Ч. 40 (9.871). Львів, пятниця 20. жовтня 1922. Почтову належність оплачено гуртом. Рік XL.

ДІЛО

Виходить щоденно рано.

РЕДАКЦІЯ И АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок 10., II. пов.
Конто почт. щад. 143.322.
Адреса тел.: „Діло—Львів".
Нач. Редактор приймає від 10—11 год. передпол.
Рукописів редакція не звертає.

ПЕРЕДПЛАТА
Місячно в краю 2300 Мп.
ЗА ГРАНИЦЕЮ:
В Америці 1 дол., Франції, Голандії, Бельгії 10 фр. фр., Італії 10 лірів, Німеччині 3000 н. марок, Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. корон, Румунія 50 лей, Болгарії 50 левів, Австрії 3.000 мп. Зміна адреси 100 мп.

В справі оголошень звертатися до Адміністрації.

ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 100 Мп.

Видає: ВИДАВНИЧА СПІЛКА „ДІЛО". Начальний редактор: ФЕДЬ ФЕДОРЦІВ.

Львів, 19. жовня 1922.

Америка і Европа.

Проблема господарського й політичного відродження Европи в великій мірі звязана з тими позиціями, які займе в сій справі Америка.

Після невдачі президента Вільсона на підставі його туманних і неясних концепцій знайти розвязання для тих гострих питань, які стали на порядок денний після закінчення війни на европейському континенті, Америка що до европейських справ зайняла позицію повного невтручання й невтралітету. Вона рішила залишити Европу її власній долі, вважаючи за доцільне стати на шлях тіснійшої участи в европейських справах лише після того, коли відносини там наберуть більш сталий, більш нормальний характер.

Ці позиції Америки знаходили своє пояснення в економічних відносинах, які утворились в Америці в наслідок европейської війни і в звязку з нею. Під час европейської війни, ціле господарське життя Европи було цілком порушене в свойому нормальному ході, в Америці йшло воно своїми звичайними шляхами. Війна дала власне лише зайвий стімул до інтенсифікації темпу економічного розвитку Америки, розвинувши в ній величезну військову продукцію, яка обслуговувала потреби всіх воюючих держав. Ті лишки капіталів, які утворилися в Америці, власне в Зєдинених Державах Північної Америки, що визначають напрям економічного життя в Америці, в наслідок ліквідації участи в припинених війною европейських підприємствах, в наслідок нормального ходу процесу нагромадження, який не припинився під час війни, в результаті закриття европейських ринків знайшли собі пристосовування в американських державах. Північно - американські держави за часи війни і після війни вложили дуже великі капітали й збільшили свій уділ в промислових підприємствах держав Північної Америки. Так само значну кількість капіталів було вкладено в сільсько-господарську продукцію, для розвитку якої утворилася сприяюча конюнктура в звязку з виходом з світового торговельного обороту Росії і України. Завдяки цим обставинам значно зменшилась господарська заінтересованність Америки в Европі й утворилась база для тих позицій, які являються характерними для Америки на протязі кількох останніх років, починаючи від версайльського миру.

Проте вже в той час, коли Америка формувала свої позиції невтралітету було ясно, що втриматись на них довший час вона не зможе. Являється цілком неможливим допустити, щоби капіталістична держава, яка в силу механізму капіталістичного господарства стоїть перед необхідністю постійного поширення ринків, могла поставити ці свої змагання до розширення в певні заздалегідь поставлені межі. Інтерес до Европи у Америки мусів виникнуть, вона в силу іманентних законів капіталістичного розвитку мусіла зійти з своєї позиції невтралітету.

Факти з останніх місяців свідчать про те, що істнують симптоми того, що позиції невтручання Америки в справи европейського континенту скоро надійде кінець. Коли пригадаємо події останніх місяців, то побачимо, що Генуа для Америки була власне наглядною спробою обмежитись ролею обсерватора в европейських справах. За Генуєю далі йдуть переговори американських капіталістів в справі уділення позички Німеччині, визнання Америкою балтійських держав, заява Америки про заінтересованість її в розвязанні справи Дарданель, нарешті її заміри приняти участь в майбутній конференції держав з приводу німецьких репараційних виплат. З цих зазначених виступів Америки слід особливо відзначити факт визнання нею балтійських держав. Цей виступ носить яскраво політичний характер; пориває він цілком з її попередньою лінією невизнання всіх змін, які сталися в колишній Росії після 1917 року, вказує на її нову, активну лінію в цій справі.

Аналізуючи ці поодинокі факти, мусимо прийти до висновку, що свідчать вони про швидке наступлення нового періоду в американській політиці, періоду активної участи в вирішенні справ европейського континенту.

Ця активна участь, активне заінтересовання Америки справами Европи являється дуже багатим на наслідки. З одного боку треба мати на увазі, що Америка свою лінію зможе провести й реалізувати, о скільки її економічна сила і значіння в порівнанні з державами Европи являється безсумнівною й безперечною. З другого боку слід пригадать, що Америка не раз зазначала своє негативне відношення до того стану річей, який утворений в Европі Версаєм і договорами з ним звязаними. З цього погляду майбутня лінія Америки, яку вона, слід підкреслить ще раз, має повну можливість перевести безумовно піде по лінії ревізії після-военного status quo.

Нам доводилось в нашій газеті підкреслювать, що в міжнародній европейській конюнктурі є сімптоми, які вказують на зріст в лоні самих европейських держав тенденцій, які ведуть до ревізії Версаю. Наближення часу активної участи в европейських справах Америки цю ревізію наблизить й прискорить.

Галицькі відносини.

Документ.

Ми одержали такий документ:

P o u f n e.

Do

W. Pana ______________

Wczoraj po wiecu w Kamionce strum. został śmiertelnie postrzelony przez ukraińską bojówkę ś. p. prof. Twerdochlib, nasz sympatyk i dzisiaj rano zakończył życie w szpitalu powszechnym we Lwowie. We środę odbędzie się pogrzeb o godz. 3-ciej po połud. z krypty klasztoru Bernardynów.

Musimy zamanifestować wolę ludu i ze wszystkich powiatów sprowadzić delegatów-chłopów ruskich i polskich jak najliczniej na ten pogrzeb. Koszta zostaną pokryte.

Kładziemy W. Panu tę sprawę gorąco na sercu i za jej wykonanie czynimy W. Pana odpowiedzialnym.

Zarząd Okręgowy P. S. L.
Lwów.

Дивна ватага.

Наш кореспондент доносить:

Дня 15. X. 1922 р. о 4 г. попол. переходив через Сервіри і Яцківці (пов. Зборів) відділ добре узброєних людей. Були одягнені в кожухи білі і червоні мали кріси через плечі, бомби і гранати, а при боці шаблюки. На чолі відділу їхало двох їздців з машиновими крісами. Населенню не робили ніяких пакостей. Питали чи читають українські часописи, кидали українські відозви і радили вступати до їхнього війська. Говорили, що вони належать до армії смерти, якої завданням є повалити теперішну владу і знищити панів. Напали на дідича в Яцківцях і побили його шаблями. Відтак перейшли до Жуковець, де стояли постоєм через дві години, а вечером осягнули Ярчівці себто залізничий шлях Львів-Тернопіль. Місцева поліція в панічному страсі здезертирувала, оставивши постерунок на ласку судьби. Ранком з неділі на понеділок ватага дійшла до Плаучи. Ту розправилися з польською поліцією, вбивши команданта і двох поліціянтів. Війтови в Плаучи веліли направити міст. Відтак в районі Конюх злучилися з другою узброєною групою, яка йшла зі Збаража на Озірну.

Поява узброєних козаків викликала констернацію серед дідичів. Великі власники дібр вивтікали з повіта, непевні життя, в місточках велике пригноблення. Вслід за сим появилась по селах польська кавалерія, допомагати поліції, яка по відході узброєних гостей почала переводити ревізію в селі Мшані та посуджуючи селян о участь в повстанню.

По донесенням людей, які прибули на ярмарок до Зборова, оповідають, що їздці осягнули Поморяни і Краснопущу і заховалися в лісах. Поліція після інціденту в Плаучі є безсильна. Є вісти, що ватага прямує в сторону Стрийщини. З села Нетерпинець цей відділ вислав звязкового для звязку з групою яка оперує в залозецьких лісах.

Кріваві випадки.

Під таким заголовком „Газета Поранна" доносить, що в зборівському повіті появилася узброєна ватага, котра веде боротьбу з поліцією. Підозріла ватага зорганізована на військовий лад, здисциплінована, заосмотрена в мундури і зброю їздить на конях і сіє пострах на Поділлю. Ця ватага знищила кілька фільварків, між иншим Августівку, Яхівці, Плавчу і дійшла аж до Дунаєва. Поліція є безсильна, бо ватага ставить скрізь міцний опір.

Замордовання команданта поліції.

Та сама газета доносить, що висше згадана українська ватага замордувала команданта поліції в Плавчі Гловєйского, а в сутичці поліції з озброєним відділом згинуло двох поліцаїв. В погоню за підозрілим відділом вислано військо. Одного члена тієї ватаги переловлено і слідство виказало, що в склад її входять українські еміґранти із Сх. Галичини, які є рішені на все і будуть боротися до останнього.

Ще одна узброєна ватага.

З Бродів доносять, що в залозецьких лісах появився відділ, котрий несе пострах між населенням. Цей відділ посувається в напрямку давного авст. кордону, оминаючи села та міста.

„Газета Поранна" кінчить ті інформації закликом, щоби на „креси" вислати кавалєрію, бо поліція не може дати ради.

„Газета Цодзєнна" домагається щоби варшавські гарнізони перенеслися до Сх. Галичини.

Близші інформації про узброєні ватаги.

„Слово Польске" потверджує факт, що у зборівському повіті появилися узброєні ватаги і коментує цей випадок так: „Не досить, що наша марка паде, що ціла наша держава хилиться до руїни, але до нас доходять вісти, що у Зборівщині появилися террористичні банди гайдамаків, котрі у білий день розбивають людей. Іменно у зборівському повіті гуляє банда добре узброєна, на добрих конях, а складається із 50 осіб. Ця ватага напала на двір дідича Рота і на фільварок Бліхов, а опісля втікла в сторону Бережан. У лісах згинуло 2 поліцаїв, а поліція зажадала помочи війська".

Пр. 356/22. В Імени Річипосполитої Польської! Суд окружний карний яко Трибунал пресовий у Львові рішив на внесок Прокураторії Державної, що зміст артикулів уміщених в часописи „Діло" ч. 35. (9.866) з дня 14. жовтня 1922, в артикулі під наголовками: 1) „Галицькі відносини" нотатка під наголовком: „Противиборча відозва в цілости; 2) „Польські (wybory вибори і Сх. Галичина" від слів: „Ось таку", аж до „не буде!" містить в собі єство ad 1) проступку з §§ 305 і 300 з. к., ad 2) злочину з § 65a з. к., узнав заґоплану в дня 13. жовтня 1922 року конфіскату за оправдану і зарядив знищення цілого накладу і видав по думці § 493. п. к., заказ дальшого розширювання того друкового письма. Заразом видав наказ відвічальному редакторови тої часописі, щоби се рішення помістив безплатно в найблизшім числі і то на першій стороні. Невиконання того наказу потягає за собою наслідки предвиджені в § 21 зак. друк. з 17. грудня 1852 Д. п. д. № 6 ex 1863, а іменно засудження за переступство на гривну до 400 Мп. — Львів, дня 14. жовтня 1922. (Підпис нечиткий.)

Цю новинку використовує „Слово Польске" для виборчої агітації, накликаючи голосувати на кандидатів ендецької партії, яка має у Східній Галичині запевнити мир і пошановання польського уряду.

Ревізії і арештовання.

Дня 12. жовтня в Турі Великій пов. Долина поліція перевела ревізію в домі о. М. Дерлиці і його сина студ. Ярослава. Пошукувано за зброєю. Сконфісковано старий, австрійський шелом. В Долині арештовано гімназіяльного ученика Остапа Дерлицю і закованого в кайдани вивезено невідомо куди. Дня 15. жовтня в Долині переведено ревізію в домі Савицького і арештовано дочку Евгенію Савицьку, студ. фільософії і відставлено до Стрия.

Німецька преса про відносини у Сх. Галичині.

„Neue Freie Presse" з дня 17. жовтня пише: „Останніми днями мимо наглих судів у Східній Галичині зміцнилася українська акція саботажу. В короткому часі спалено панські двори у 70 селах, із цілим збором збіжжя. Збурено також богато телегр. і телеф. стовпів, зірвано дроти, а дня 8. жовтня висаджено у воздух міст під Журавицею. Поповнено 10 політичних убивств. За виновниками пропав і слід.

Арештовання ученика.

В Угринові к. Сокаля поліція арештувала сина управителя школи, ученика VIII. кл. гімназ. і відставила його до Львова.

З Великої України,

(Згадки й рефлексії.)

II.

З духового життя.

Хоча духове життя України скалічене, хоча школа на Україні находиться в страшному занепаді, всетаки всі прояви культурної творчости мають для нас під цю пору велику вагу, бо вони стають першими каменями під будову Нової України.

Полишаючи на боці справу школи, яка заслуговує окремої уваги, зазначимо деякі моменти умови життя, що позволяють лекше змалювати собі духове обличча сучасного українського громадянства.

Перш за все треба сказати, що в цьому році ніби проминула та вбийча мовчанка, в якій досі конало вільне слово і яка перивалась хіба вигуками офіційних газет, мітінгів та агітаційної літератури. Найвища наукова установа на Україні, Українська Академія Наук у Київі, що від 1919 р. не мала змоги нічого друкувати, правда, тільки в серпні ц. р. почала друкувати науковий журнал (про долю його не знаємо). Але раніще пробило леди недруковане слово. Це слідно було і в праці Академії Наук, в її секціях, і в студентських гуртках вищої школи — б. університеті св. Володимира. Оживилися літературні гуртки, літературні вечорі, прилюдні лекції на наукові й фільософічні теми.

Ми не пишемо літописи того руху, бо на це в нас за мало матеріялу, тільки підмітимо його головні риси. Тяжко нарисувати духове обличча українського громадянства, воно ще надто невиразне. Перебувши страшну руїну, і ріжні експерименти будівників кращого життя, громадянство українське інтензивно переживає переоцінку і своїх духових вартостей, свойого світовідчування, свойого світогляду взагалі, і національно політичного зокрема. Але ні в краснім письменстві, ні в фільософії й науці не маємо там ще речника нових думок, що скерував би розбиті думки в одному напрямку. Є там усильне шукання нового, що нераз похоже на просте шукання моди. Шукання нових форм виразу переходить в карикатуру слова, погоня за новим думанням виглядає на боротьбу з елементарними вимогами льогіки, нове розуміння людської психіки й життя є, здається, ні менше, ні більше, як насильством над людською душею. Я не хочу подавати зразків цього з нових авторів, бо це за далеко нас завело би. Я випишу тільки дослівно оголошення про появу збірки віршів п. н. „Психетози", що було обявлене в Київі в середині літа ц. р.: „Король футуропрерій Гео Шкурупій виставив у вітрині Всесвіту свої Психетози". Цей — за мало сказати інтернаціоналізм — а якийсь „інтерплянетаризм" чи „Космізм", погоня за тріскучим висловом, гремучим словом — є характерною рисою молодого літературного покоління.

Дивно стає, що покоління, яке переживало таку глибоку трагедію життя, не зуміло ще видобути щирих, глибоких тонів. Але велика епоха повинна нам дати скоро нашого Шеллі'я.

В тому всьому рухові видно передовсім негацію старого реалізму, що має свої історичні заслуги. Він вважається минулим, а марудна праця над деталями творів і пильна їх обробка у реалістів лякає нових авторів, що живуть темпом свойого віку і почувають себе скованими всякими твердо усталеними формами.

Таке-ж, хоч не так виразне, невдоволення помічається і в відношенню супроти раціоналізму, хоча весь світогляд надто ще ним пересяклий. Особливо в сфері фільософічних інтересів бачимо цікавий зворот. На території колишньої Росії більш, як деінде, матеріялізм і позитивізм були релігією освіченого загалу. Метафізику висміювали, або трактували як казку, про містику й релігію інтелігентна людина не могла говорити, не наружуючись на глум. Остаточно тепер матеріялізм став мало що не офіціяльною релігією (московське державне видавництво випустило в світ книжечку пн. „Матеріялизм-философия пролєтариста"). В Харкові офіційно видається груба книжка „Антирелигиозная пропаганда", а рівночасно в кругах громадянства зацікавлюються проблємами метафізики та оголошуються диспути на релігійні теми.

Яке становище большевицької влади до цих проявів? Коли „Археольогічний Інститут" у Київі оголосив прилюдний диспут на тему „Матеріялізм та Ідеалізм", уряд (там і на такі річи треба дозволу) дозволив його, піславши двох своїх референтів, що мали боронити матеріялізму. Коли-ж знову оголошено дискусію п. н. „Релігія і наука", дозволено її тільки тоді, як уряд підшукав своїх референтів, що мали боронити становища: „релігія — опіюм для народу". Як - не - як, а ця духова опіка — характерне явище для культурно - суспільних відносин на Україні.

Д. К.

Українці в Забайкальській Области.

(Із записок б. полоненого.)

Частина Сибіру, Забайкальська область, обнимає простір 13.475 km^2 і тягнеться від озера Байкалу на схід до границь китайської Маньчжурії, а з полудня граничить з Монголією. Населення Забайкалля виносило перед кільканайцяти роками около 700.000 мешканців, яке особливо підчас світової війни в наслідок напливу зі заходу значно зросло. Крім українських переселенців і Москалів живе там около 150.000 туземців, Бурятів, Тунгузів. Країна ця багата в металі як золото, срібло, мідь, олово, цину і т. и.

Головним містом і осередком Забайкалля є місо Чіта. Після революції в Росії почала і Сибір рухатись. Українське населення організувалось в громади та гуртки. Глухе Забайкалля також не оставало позаду. При кінці 1918 р. істнувало там 14 громад та гуртків головно по місцевостях здовж залізно-дорожного шляху. Українські організації мали спільний вищий орган „Українську Окружну Раду за Байкалом" з постійним „Виконавчим комітетом" в Чіті. Тут відбувались наради Окружної Ради, велась перепись українського населення (на жаль не докінчена), видавано українські посвідчення в виді пашпортів. Видача посвідчень мала у 1918 р. головно на меті охоронити Українців, як чужинців, від насильного втягування в червону армію. Взагалі становище українського громадянства Забайкалля в тім часі було: держатись невтралітету, не брати активної участи в большевицьких організаціях. І це становище, як пізнійше виказали події, було зовсім доцільне, бо після упадку влади большевиків (як їх там звали — великовиків) воно заощадило хоч в деякій мірі пролиття невинної крови українського населення, що звичайно буває при переміні влади. Українці, головно залізно-дорожники жили надією, що повернуть на Велику Україну та стануть там хосенними громадянами, але хуртовина, яка відтак почалась майже по цілій Сибірі і на Україні, унеможливила здійснення на-

ІВАН БУНІН.

Пан із Сан-Франціско.

(Докінчення.)

На тім острові, дві тисячі літ тому, жив чоловік, який цілковито запутався у своїх жорстоких і брудних вчинках, котрий чогось то забрав владу над міліонами людей і котрий сам збентежившись од безглуздности тієї влади і з жаху, що хто небудь убє його споза угла, начинив жорстокостей понад усяку міру, — і людскість на віки запамятала його, і ті що, в сукупности своїй, так самож незрозуміло і по суті, так саможе жорстоко, як і він, панують тепер у світі, з усього світу зїзджаються, щоби подивитися на останки того камінного дому, де жив він на одній із найкрутіших круч острова. В той чудесний ранок, усі, що приїхали на Капрі саме з тією метою, ще спали по гостинницях, хоч до підїздів гостинниць уже вели маленьких мишастих осликів під червоними сідлами, на котрих знову мали були нині, збудившись і наївшись, влазити молоді й старі Американці й Американки, Німці й Німкині, і за котрими знову повинні були бігти камяними стежками, і все до гори, аж до самого вершка Монте Тіберіо, вбогі капрійські баби з ціпками в жилавих руках. Заспокоєні тим, що мертвого старика із Сан-Франціско, що теж збирався їхати з ними, але замісць того тільки налякав їх пригадкою про смерть, уже одправили в Неаполь, подорожники спали кріпко, і на острові було ще тихо, крамниці в містечку були ще зачинені. Торгував тільки базар на маленькому майдані — рибою і зеленю, і були на йому одні прості люде, поміж котрими, як завжди, без усякого діла, стояв Льоренцо, високий старик перевізник, безжурний гульвіса і красавець, славний по всій Італії, що нераз служив моделем багато малярям: він приніс і вже продав за безцін два омари, що їх пiймав у ночі, і котрі шамотілись в переднику кухаря того самого готеля, де ночувала сімя із Сан-Франціско, та тепер міг спокійно стояти хоч до вечера, з царською звичкою позиряючи навкруги, малюючись своїм лахміттям, глиняною люлькою на довгому комишевому цибусі і червоним вовняним беретом, спущеним на одно вухо. А по проваллях Монте-Соляро, по стариннїй фенікійській дорозі, вирубаній в скалах, по її камяних ступінях, спускалося од Анакапрі двох абруцських верховинців. У одного під шкуряним плащом була дуда, — великий козячий міх з двома дутками, другий мав щось у роді деревяної сопівки. Йшли вони — і ціла сторона, радісна, прегарна, соняшня, простягалася під ними і камянисті горби острова, котрий мало не весь лежав у їх ногах, і та казкова синява, в котрій жив він і сяючі ранішні пари над морем до сходу, під сліпучим сонцем, котре вже гаряче гріло, знімаючись все вище й вище, і туманно-блакитні, ще по ранішньому хиткі масиви Італії, її близьких і далеких гір, красоту котрих безсильне виразити людське слово... На пів дороги вони зменшили ходу: над дорогою в гроті скальної стіни Монте-Соляро, вся осяяна сонцем, уся в теплі й блиску його, стояла в білосніжних гіпсових ризах і в царському вінці, злоторжавім од непогод, Матір Божа, смирна й милостива з очима зведеними до неба, до вічних і блаженних осель тричі благословенного Сина Її. Вони обнажили голови, приклали до уст свої сопівки — і полились наївні і покірно-радісні звуки хвали їх сонцю, ранкові, Їй, Непорочній Заступниці всіх страждаючих в цьому злому і прекрасному світі і Родженому од черева Її в печері Вифлиємській, в бідному пастушому захисті, в далекій землі Юдиній...

Тілож мертвого старика із Сан-Франціско вертало до дому, в могилу на береги Нового Світу. Зазнавши багацько принижень, багато людської неуваги, в тиждень промандрувавши із одного портового пакгаузу в другий, воно знову попало накінець на тойже самий знаменитий корабель, на котрім так ще недавно, з такою шанобою везли його живого в Старий Світ. Але тепер вже скривали його од живих, — глибоко спустили в присмолленій домовині в чорний трюм. І знову, знову пішов корабель в свою далеку морську путь. У ночі плив він поза острів Капрі, і сумні були його вогні, що помалу скривалися у темному морі, для того, хто глядів на них з острова. Але там на кораблі, в ясних, сяючих вогнями і мармуром салях, був — як звичайно — людний баль в ту ніч...

Був він і на другу, і на третю ніч — знову серед скаженої хуги, що проносилася над океаном, який гудів як похоронна месса і ходив жалібними од срібної піни горами. Безчисленні вогневі очі корабля були за снігом ледве видні Діяволові, що слідив зі скель Гібральтару, з каменистих воріт двох світів, за кораблем, що одходив у ніч і фугу. Діявол був великий як скеля, але більший од його був корабель, багацькоповерховий, многотрубний, збудований гординею Нового Чоловіка із старим серцем. Хуга билася

дий. Виконавчий Комітет вів переписку в справах організаційних з Головною Радою в Омську, а передовсім зі Секретаріятом Краєвої Ради на Далекому Сході (Зелений Клин) у Владивостоці, як також з Окружною Радою в Харбіні. За ініціятивою Читинського Комітету мав відбутись в 1919 р. зїзд представників усіх організацій Сибіру, але з причини перерви комунікаційних ліній, як також політичних умовин він не відбувся. Були спроби видавання українських часописів в Томську, Харбині і Владивостоці, але після виходу кількох чергових примірників в наслідок закриття видавництва по наказу влади, або матеріяльних недостач, перестали виходити.

На Сибірі в ріжних таборах, по місточках та селах була значна скількість полонених Українців з Галичини та Буковини, число яких годі навіть приблизно означити, бо майже ніякої евіденції не велося. Були вправді при деяких українських громадах організовані „Комітети допомоги жертвам війни“, але вони оставались, здається, тільки на папері, а пізнійше уряд Колчака їх зовсім скасував. Полонені других національностей як Німці, Чехи, Поляки, Мадяри, Румуни мали своїх представників на Сибірі (Червоний Хрест, ріжні місії) куди могли зголошуватись, отримувати в разі потреби матеріяльну допомогу в натурі або грішми, засягати інформацій відносно повороту домів та положення в краю, тільки Українцям не було куди звертатись, ніхто ними не опікувавсь. А можна було цему зарадити, як не висилкою свого представника то бодай переданням агенд в справах українських полонених в Сибірі якому другому, наприклад німецькому представникови. А тоді значна частина полонених по одержанню точних інформацій про стан в краю булаб поважно призадумалась чи вертати туди, де політичні умовини не дають продиху, чи коротати свій вік емігрантом на чужині, чи радше оставати на Сибірі, де хоч світ дошками забитий, а всеж таки свобіднійше живеться.

А. С. Левицький.

Памятайте про пресовий фонд „ДІЛО“! Жертви проситься слати до Краєвого Союза Кредитового у Львові (Ринок ч. 10.) на біжучий рахунок „Діла“.

З Волині та Холмщини.

Нищення церков.

В с. Вепроозеро Томашівського повіту адміністрація замкнула церкву, забрала ключі. Церква потрібує ремонту. Селяне 8 місяців тому назад звернулись до старости з дозволом поправити власними коштами свою святиню, але відповіди не отримали. Ще як зпів року постоїть церков не ремонтованою, від дощів, снігу почне загнивати, а там видадуть розпорядження „з поводу зніщення забраняєє входзіць до церкви“. Значить, колиб і відкрили приход, то не буде церкви, скажуть будувати нову...

Проклямації „людовців“.

Партія людовців з Вітосом на чолі випустила на рос. мові проклямації від імени селян російських, білоруських і українських, щоб всі голосували на їх список. Селяне наші остільки є свідомі, що цілими пачками приносять до редакції газети „Наше Життя“ ці проклямації, питаючися чи то не є провокаційні проклямації. Їм даються пояснення, що це є агітаційні листки партії людовців, але не „блькоу національних меншостей“ ч. 16.

Доля луцького „Українського Життя“.

Місцева адміністрація ставить місцеву українську газету „Українське Життя“ в таке становище, щоб цілком унеможливити її вихід. Після випуску восьмого числа газети з білими плямами на місці статтів, конфіскованих цензурою, адміністрація задержує цензури газети на кілька днів й не дає її можливости вчасно виходити.

Доля репатріянтів.

В м. Рівному знаходяться бараки, де пробувають репатріянти, які висловили охоту вернутись до совітської України. Ними мусіло би опікуватись совітське посольство, але воно лишає їх без жадної допомоги. Вони живуть в холодних бараках з вибитими вікнами, обдерті; на відправку чекають цілими тижнями і місяцями. З наступленням холодів загрожує небезпека пошестей.

При зміні адреси просимо не забувати подати і попередню свою адресу.

в його снасти й широкогирлі труби, що побіліли од снігу, але він був непохитний, твердий, величавий — і страшний. На самій горішній покрівлі його самітно здіймалися серед сніжних вихрів ті захистні, слабоосвічені покої, де поринулий в чутку й тривожну дрімоту, над цілим кораблем сидів його важкий поводар, схожий на поганського ідола. Він чув тяжкі завивання і скажені виски сірени, придушуваної бурею, але вспокоював себе близькістю того, в кінцевому підсумку для нього самого незрозумілого, що було за його стіною: тої великої, як би опанцированої каюти, що раз-у-раз наповнялася таємничим гуком, трепетом і сухим тріском синіх вогнів, що спахували й розривалися нав круги блідолицого телеграфіста, котрий з металічним півобручем на голові, жадно ловив неясні голоси кораблів, які окликували його за сотні верстов од його. В самім низу, в підводному нутрі „Атлянтиди“, тьмяно блистіли сталлю, хрипіли парою і слезилися кипятком і оливою тисячпудові громади котлів і всяких инших машин, тої кухні, роспалюваної знизу пекольними печами, в котрій варився рух корабля, — клекотами страшні у своєму зосереджені сили, що передавалися в самий киль його, в безконечно довгі й круглі підземелля, в тунель, осяяний електрикою як якесь велитенське дуло, де поволі, із незагайністю, яка пригнітала людську душу, обертався в свойому оливяному ложу велитенський вал, наче живе чудовище, що без кінця простягнулося в цьому тунелі. А середина „Атлянтиди“, темні та роскішні каюти її, їдальні і балеві залі лили світло й радість, гули гомоном товпи, пахли свіжими квітками, співали струнним оркестром. І знов тяжко вилася і часом конвульсійно стискалася серед тісі товпи, серед блеску вогнів, шовків, діямантів і оголених жіночих пліч тонка і гнучка пара найнятих закоханців: грішно соромязлива, гарненька панночка, з спущеними віями, з невинною причіскою і рослий молодий чоловік, з чорним гейби приклеєним волоссям, блідий од пудри, в найвитворнійшій обуві, у вузкому з довгими хвалдами фраку, — кравець схожий на здоровенну пявку. І ніхто не знав ні цього, що вже давно надоїло тій парі лукаво мучитися своєю щасливою мукою під безстидно-сумну музику, ні того, що лежить глибоко, глибоко під ними, на самім дні темного трюму, в сусідстві з тьмяними й шкварними надрами корабля, який тяжко перемогав морок, океан, хуґу...

З російської мови переклав І. В. Дубацький.

Польські вибори і Сх. Галичина.

Як фабрикується „українські“ кандидатури?

На виборчий округ ч. 49 (Самбір-Рудки-Судова Вишня і т. д.) сфабриковано „українську“ листу. Висуває її сположений людовцями „Український Хлопський Комітет Незалежний“. Цей комітет висунув оттакі кандидатури: Н. Хоцінський зі Судовичів (коло Самбора), І. Кравчишин з Чуловичів (коло Комарна), І. Бревяк з Гошан (коло Рудок), І. Гармідер з Калинова (коло Самбора), І. Стець і Петро Стельний з Мачошина.

Історію кандидатури одного з цих нещасних кандидатів можемо подати докладнійше. Отже другий з них — Іван Кравчишин мав 18 моргів поля в Стубниці. Його скортіло побільшити свій маєток. Саме парцелював Лянцкоронські свій фільварок в Чуловичах і Кравчишин купив там 30 моргів поля, вгядно разом зі своїм шваґром Францішком Пішишляком 60 моргів за 32 міліони мп.

Комісарж земскі в Самборі поставив йому як умову затвердження купна, що його дівчата мають перейти на латинський обряд (жінка Кравчишина лат. обряду). Кравчишин згодився. В міжчасі вмирає йому жінка. Комісарж земскі зажадав тепер, щоби сам Кравчишин перейшов на латинський обряд. 5. вересня п. комісарж змінив своє домагання, зажадав від Кравчишина, щоби ще як Українець кандидував на посла до сойму польського, а обряд щоби змінив щойно пізнійше. І подав Кравчишину цидулку до підпису. На цидулці було зголошення кандидатури. Кравчишин підписав. Тепер він саме не знає, що діяти. Боїться комісаря земського, який грозить, що на випадок непослуху не затвердить купна землі.

З діяльности окружної виборчої комісії в Стрию.

Після арт. 25. польської орд. виб. лихий стан здоровля повинен бути оправдуючою причиною до неприняття вибору номінації в комісії виборчій. Тимчасом польська република є безоглядна, навіть на людях хорих робить інтерес, бо на чоловіка хорого, який з дому не виходить, в день більше лежить як ходить, якому лікар заказав навіть говорити, якому сидіти в душнім льокали виборчім без перерви від 9. год. рано до 9. вечером є фізично неможливе, накладає високі кари і в додатку нищить його матеріяльно. „Ad impossibilia nemo tenetus“ — сей моральний принціп в польській републиці не обовязує, як задокументувала стрийська окружна комісія виборча, що укарала хорого о. Івана Паліїва таким орeченням:

L. 278. Stryj dnia 4. października 1922. Do Wielebnego ks. ędza Iwana Palijowa w Równi. Ponieważ Wielebny ksiądz wzbraniałeś się przyjąć urząd przewodniczącego w obwodowej komisyi wyborczej Nr. 45 w gminie Równia, przeto po myśli art. 25. ord. wyb. nakładam na Wielebnego księdza grzywnę w kwocie 60.000 Mk. (słownie sześćdziesiąt tysięcy marek), o której ściągnięcie równocześnie odnoszę się do Starostwa w Kałuszu. Od niniejszego orzeczenia przysługuje Wielebnemu ks. ędzu prawo odwołania się do plenum komisyi, które jednakowoż nie wstrzymuje postępowania egzekucyjnego. Przewodniczący O. K. W. Nr. 52. Orski.

Другий документ:

Starostwo w Kałuszu. L.p. 5/wyb. Kałusz dnia 6/10 1922. Do Zwierzchności gminnej w Berlohach. Orzeczeniem z dnia 4/10 1922 L. 511 ukarany został Nykoła Ławrów za uchylanie się od przyjęcia godności członka tutejszej komisji wyborczej przez Okręgową komisję wyborczą Nr. 52 w Stryju po myśli art. 26. ord. wyb. i noweli do tejże grzywną pieniężną w kwocie 60.000 mp. tj. sześćdziesiąt tysięcy mk, którą bezzwłocznie ściągnąć i do 5 dni przedłożyć należy. W razie niemożebności doraźnego ściągnięcia gotówki, należy natychmiast przeprowadzić ekzekucję mobilarną II. stopnia tj. fantować ruchomości lub inwentarz nieważliwą własność dłużnika stanowiącego i zawiadomić go, że w razie niezłożenia gotówki w 8-dniowym terminie przeprowadzona zostanie publiczna licytacja na zajęte ruchomości. Odnośny protokół fantowania należy mi przedłożyć przed licytacją do przejrzenia. W celu wykonania tego polecenia udzielam Zwierzchności gminnej assystencji Policji Państw., po którą w razie potrzeby zgłosić się należy w najbliższym Posterunku Policyjnym. Radca Namiestnictwa i kierownik Starostwa Madurowicz.

Крім того наложила виборча комісія в Стрию за неприняття обовязку членів виборчої комісії в Труханові пов. Сколе на Федора Сметанку і Дмитра Піруса кару по 60.000 мп., а на Михайла Юркова і Дмитра Туркова по 10.000 мп., всіх з Труханова пов. Сколе.

Виборчий цукор.

В Надвірнянщині повітова виборча комісія приготовила велику скількість цукру, щоб перед самими виборами кинути на села і зломити виборчу абстиненцію українських громадян. На кожде село призначено по 4—5 сотнарів цего цукру, якого тепер ніде за жадні гроші не дістати.

Виборча агітація.

В долинськім повіті звертає на себе увагу війт з Перегінська Михайло Кропивич, відомий з того, що він віддав голос при виборах до повітової ради в Долині на Поляка. Тепер з вдячности для пана старости і пана воєводи, що урятували його перед тюрмою за ріжного рода махерства, агітує за виборами. Йому кумпанії додержують: Михайло Попович, Дмитро Клодніцький і Павло Халус, які знов агітують, щоби командантови поліції Колянковскому платити данину деревом. Досі своєю агітацією довели до того, що члени місцевої лісової спілки дали тому українському ренегатови около 50 штук дерева міліонової вартости.

Резиґнації.

В городецькім повіті зголосили резиґнацію з членства виборчих комісій: Іван Павлюк, Антін, Франц і Никола Гембусь, Іван Горбаль, Михайло Горбаль і Михайло Ярипич, всі з Зелева; Стефан Матіяшек з Жорниск, Роман Мокрик і Теодор Рипчинський з Домажира.

Справа Близького Сходу.

Промова Кемаль Паші.

З Ангори доносять, що Мустафа Кемаль Паша виголосив оноді на засіданню Національного зібрання промову, де зясував свій погляд на військові операції французької армії і обговорив справу свободи проливів. Кемаль паша зазначив, що Турки перші жадали цеї свободи. Тому що в Мудані рішено віддати Тракію Туреччині, турецька армія буде держатись осторонь від морських проливів, аж до менту заключення миру.

Франклін Буйльон про Туреччину.

Франклін Буйльон вернувши з Мудані заявив представникови „Матена“, що в Туреччині відносяться всі з одушевленням до французького народу. Я почувався дійсно в приятельській атмосфері, — говорив Франклін Буйльон. Франція повинна нині більше чим

коли небудь наблизиться до Туреччини. В звязку з промовою Льойда Джорджа заявив француський делегат, що Франція була одинокою нацією, яка вміла говорити з Туреччиною. Про це не треба ніколи забувати. Франклін Буйльон говорив відтак з признанням про мировий настрій турецьких представників підчас переговорів з француськими делегатами.

Передача Тракії.

З Царгороду доносять, що відділи союзних військ зачали обсаджувати Тракію дня 16. ц. м.

Населення приймало війська союзників з одушевленням. Греки залишають Тракію спокійно. Крім того виїхало шість чужосторонних місій до Адріянополя, Кірклісе, Ліле-бургас, Родосто і Черну. До Гебзи виїхали старшини союзних військ разом із старшинами кемалістів, щоби перевести праці делімітації границі.

Шліть жертви на будову памятника на могилі Леся Мартовича до Пов. Тов-а Кредитового „Віра" в Раві Руській.

Велика Україна.

Процес монархістів.

В близькому часі в Харкові має відбутись великий процес монархічної організації, яка підготовляла замах на життя Раковського. Обвинувачені — переважно чини червоної армії.

Англія і Україна.

„Пті Парісієн" довідується, що Красін провадить переговори в справі англьо-української конвенції. Англія має замір утворити банк, який матиме виключний монополь експорту і імпорту на Україні. Осідком банку має бути Льондон, його торговельні бюра в Берліні. Основний капітал має перший рік виносити 10 міліонів фунтів штерлінгів, а на протязі слідуючих двох років має бути збільшений до 100 міл. Український уряд має право участи в прибутках. Мається на увазі головним чином імпорт машин й фабричних продуктів в замін за експорт нафти, цукру, збіжжа і мінералів. Переговори провадились через представника Англії полковника Гельма і представника совітської України Аусема.

В звязку з незатвердженням совнаркомом договору з Юрквергом, являється непевною також доля й цього договору.

Адміністративно засланих.

ВУЦВК ухвалив постанову про адміністративне заслання. Згідно з цією постановою з метою ізоляції осіб, причастних до контрреволюції, як що інституції клопочуться в президії ВУЦВК дозволу на ізоляцію більш як на 2 місяці, в тих випадках, коли можна заарештувати — встановлюється вислання за кордон абож у визначені місцевости УССР, в адміністративному порядкові. Вислання поза межі УССР, на територію РСФСР відбувається по згоді з президією ВЦВК. Для розгляду справ про вислання окремих осіб ВУЦВК виорядкував окрему комісію. Спис районів вислання затверджує президія ВУЦВК за пропозицією комісії термін адміністративного зіслання не може бути більший, як три роки. Особи, що до їх пристосовано адміністраційне зіслання, позбавлюються на час зіслання виборчого права активного й пасивного; разом з тим вислані поступають під догляд адміністрації.

Вивозять хліб.

Харківські „Вісти" повідомляють, що совітська влада для підготовки закордонних ринків до постійної закупки в майбутньому українського хліба, визнала можливим уже в біжучому році вивозити до 5. міл. пуд. зерна; в цілях переведення експорту мається на увазі організувати мішане акційне товариство з участю закордонного капіталу.

Недосіви.

По совітським офіціяльним даним на Запоріжжі в 1922. році було засіяно всього 53 процент засівної площі минулого року, що давало недосів, порівнюючи з недосівом 1921. року що до ярових в 3 рази, що до озимих у 2 рази більший. На Донеччині в 1922. році було засіяно 70 процент минулого року. На Одещині засіяно 97 процент, на Катеринославщині 57 процент.

Торговля на Вел. Україні.

До Камянця, Проскурова та инших українських міст наспіло багато харчевих продуктів з Одеси. Одеські купці привозять переважно сіль і овочі, а зате вивозять цукор. Ціни за рос. фунт цукру в Камянці виносять 3.800.000 сов. рублів або 3.800 мп. При закупні на пуди ціна виносить 132,000.000 сов. рублів за пуд.

Присилайте жертви на будову памятника ІВАНА ФРАНКА до Краєвого Союза Кредитового Львів, Ринок 10., ч. вкл. кн. 40.000.

З польських справ.

Пілсудскі в Луцьку.

В Луцьку уділяв Пілсудскі авдієнцій. Місто видало обід в його честь. Підчас обіду підношено тости (воєвода, бурмістр і підібрані воєводою представники українського, німецького і чеського населення). Після обіду пішов Пілсудскі на рават до офіцирського касина, а опісля виїхав до Замостя.

Дорібляються...

Вшехпольська варшавська „Газета Поранна" подає спис послів людових і соціялістичних, що на посольстві доробилися маєтку. І так:

Пос. Бриль: у Львові 7 камяниць, з яких дві продав, фільварок в Беремовцях, 132 морги на імя жінки, фільварок Загіре під Львовом, друкарня „Правди" в Кракові, ліс в Чучижу, тижневники „Правда" і „Газета Нєдзєльна".

Пос. Ваховіч: 70 моргів поля від гр. Потоцкого.

Пос. Кренжель: село Борова, пов. Пільзно.

Пос. Поточек: 30 моргів поля.

Пос. Скржипек: фільварок Замость коло Бережан.

Пос. Навроцкі: фільварок.

Пос. Вітос: Врубльовіце пов. Тарнів, 300 моргів ліса, 400 моргів поля і млин. Маєток записаний на імя жінки.

Пос. Маргель дістав 18 моргів з державного маєтку.

Пос. Бардель, будучи міністром, заключив контракт з власним сином і з двома шваграми на доставу дерева з державних лісів до тартаку в бохенськім повіті. Той пан заробив на одним контракті 7 міліонів мп.

Пос. Рончковскі вивіз 4 вагони шкіри до Югославії.

Пос. Ковальчук закупив 83 моргів у Грабовскої, властительки Сушок.

Пос. Худя, по фаху учитель, закупив в пов. долинськім маєток за 180 міліонів мп.

Пос. Клеменсевіч купив фільварок Сигнечів, пов. Величка.

Пос. Стапіньскі має село Клімківку і копальню нафти в пов. Кросно. Купив в 1921 р. за 350 міліонів мп.

Стільки вшехпольська газета про своїх політичних противників. Можна собі уявити, скільки позаробляли на посольстві вшехпольські менери, які мають у всіх урядах хмару урядовців, що належать до вшехпольського табору.

Виїзд польського шарж д' афер до Москви.

Варшавські денники подають що польський шарж д'афер Роберт Кноль виїздить 24. ц. м. до Москви.

Поворот Ашкенази.

„Курієр Поранни" подає, що перший делегат при Союзі Народів д-р Шимон Ашкенази вертає до Польщі 20. ц. м.

Арештовання комуністів в Кельцах.

Польська політична поліція 17. с. м. арештувала кількох визначних комуністів в Кельцах. Арештовано голову виборчого комітету комуністичної партії Ант. Сову і його секретаря Зигмунта Барто. У обох, як подає Аг. Вечорна, найдено компромітуючі документи, з яких виходить, що вони стояли в контакті з Москвою.

Совітська Росія.

Нові процеси с-ерів.

„Голос Россії" повідомляє, що після московського процесу почались процеси с-ерів в провінції. В Семіпалатинську засуджено на розстріл пять чоловік. Сими днями починається процес с-ерів в Баку.

Готуються до амнестії.

Комісарят юстиції розіслав ревтрибуналам секретний обіжник з розпорядженням закінчити до 4. листопада розгляд всіх тих справ, в яких обвинуваченим загрожує кара смерти. Взважають, що це розпорядження стоїть в звязку з амнестією, яку совітський уряд має оголосити в роковини жовтневої революції; совітське судівництво хоче до того терміну кінчити з усіма, поширити на яких амнестію воно не вважає потрібним.

Обсадження Бухари.

Совітська преса містить офіціяльне повідомлення про те, що частини 4. кінної дивізії обсадили м. Бухару, яке було залишене військом Енвера паші, що подалось на полудне.

Бухарінці проти Леніна.

В звязку з поворотом Леніна до активної роботи, знову збільшилась агітація лівих комуністів, на чолі яких стоїть Бухарін, які бояться, що Ленін піде на значні уступки на користь безпартійних. Бухарінці при виборах до совітів виставляють свої самостійні списки, незалежно від списків прихильників Леніна.

Большевики і Норвегія.

Совітський уряд звернувся до

З театру.

Г. Зудерман: **„Бій метеликів"** комедія на 4. дії, переклад Й. Стадника.

Коли Герман Зудерман виступив на літературну арену як драматург, — викликав в одних надзвичайне захоплення, у других — скептицизм, а то й насмішки. До цих останніх належала велика частина поважної критики, яка не вірила, щоби те, що по мистецьки виконали писані суцільні сторінки побідного вже тоді реалістичного роману — („Frau Sorge" — кінець 80 рр.) — вдалося перенести на театральні дошки. Між иншими і Керр висміював спроби сполуки реалістичної родинної драми з певною фільозофічною тезою; він глядів на Зудермана, як на техніка штукаря, який робить експеримента, пішовши далі по еволюційній лінії Молієр-Бомарше Дюма молодший, та намагаючися наслідувати Ібсена, котрого зоря далеко не була ще тоді такою ясною, як сьогодні. Адже це було в 90. рр. минулого століття і вплив великого Скандинавця обмежувався тоді на його північну батьківщину та на закордонні сцени, кількість котрих можна було порахувати на пальцях. Середньою Европою він ще не володів; його песи ставили тоді в Німеччині, як сензаційну новинку та як на сензаційних новаторів гляділи на авторів „Чести" і „Ткачів". Десять, пятнадцять літ пізніще песи Ібсена (передусім: родинні та суспільні) ввійшли у постійний репертуар усіх поважніщих театрів Середньої Европи (на заході, кажуть, Ібзен і тепер мало відомий); за ним ввійшли побідною ходою Зудерман і Гавптман, сеніори сучасної натуралістичної драми, слідами котрих так сміливо пішли Герман Бар, Артур Шніцлер та врешті найталановитший і найсміливійший — Франк Ведекінд.

Мало сказати, що Зудерман є мистцем сценічної техніки. Його заслуга далеко більша: він сполучив техніку родинної реалістичної драми з ситуаційним елементом француської комедії. Його песи, як і Ібзена, чисті від монольогів, патосу та всієї тієї ідеалістичної декламації, яка істнує виключно для авдиторії, та не має нічого спільного з реальною дійсністю, котра каже рухатися й говорити дієвим особам на сцені. Песи Зудермана не мають багато сценічних ефектів, які, граючи на нервах глядача, викликують фізичну рефлексію, замісць духової. А проте Зудерман не є позитивістом. Він навіть не є реалістом у тому розумінню, як свідчать про свого автора „Einsame Menschen". Його песи є здебільша так мов. символізуючими; він лучить родинні та суспільні проблеми з фільософічним символом — у чім знову нагадує безсмертного автора „Дикої качки".

Ми побачили на українській сцені знову одну Зудерманівську песу, одну із старійших з поміж величезного літературного дорібку цього драматурга, а проте завжди цікаву, жавжди живу, завжди однаково хвилюючу. „Бій метеликів" („Schmetterlingsschlacht") є реалістичною, родинною драмою, яку автор мабуть завдяки деяким епізодичним ситуаціям, та характеристиці нечисленних дієвих осіб назвав чомусь комедією. „Бій метеликів" не є комедією; гумористичні яви є епізодами на тлі поважної акції, а смішні особи є звичайними смертниками, які є наражені на трагічні химери твердого життя. Суттю „Бою метеликів" є глибокий психольогічний конфлікт, той самий, який став сюжетом до суто драматичних картин „Пробудження весни" („Frühlingserwachen") Ведекінда. У звязку з трагедією вдови та її діток гостро заторкується і стару суспільну проблему, — безконтрольну експльоатацію бідних з боку здивачілих невідповідальних скупарів-богачів. А крізь темне тло сірої буденщини веться золота нитка, — в реалістичну акцію вплетений чудовий фільософічний символ: цинік комівояжер, деспот-фабрикант чи злиднями затуркана мати, легкодушна вдовичка та непорадний парубок — всі вони заєдно помагають підкреслити чар і красу дівочої мрії, чистого ідеалу, того невловимого метелика, який є змістом життя, поезією чистої, молодої душі.

Не диво отже, що „Бій метеликів" є одним з найкращих оправдань тієї слави і пошани, яка оточує автора „Огнів Іванової Ночі".

Театр „Української Бесіди" з директором п. Й. Стадником та режисером п. О. Загаровим — виконав нелегке завдання вистави „Бою метеликів" як не мога краще. З кож-

норвежського з нотою протесту проти передачі Норвегії островів Ведмежого і Шпіцбергена на Північному океані. Большевики заявляють, що вони не визнають угоди, уложеної в Парижі відносно передачі цих островів Норвегії.

Прожитковий мінімум.

Тарифна комісія ради праці й оборони визначила для совітських служачих першої категорії прожитковий мінімум на жовтень місяць в Петербурзі і Москві в 26 міл. рублів і для провінції в 19 міл. рублів.

Ленінови знову гірше.

Польську пресу повідомляють з Москви, що в стані здоровля Леніна внаслідок перевтоми знову погіршення. Лікарі радять йому цілком припинити всяку умислову роботу.

Троцкій про всесвітню революцію.

На пятому зїзді комуністичної молоді Троцкій виступив з великою промовою, в якій між иншим сказав: „Колиб революція в цілому світі була остаточно переможена або навіть відсунена на довший час, Росія не могла би лишитись совітською. Революція в Европі і Америці підготовлюється систематично крок за кроком. Вона буде затяжною й кровавою. В відповідь на мирні пропозиції совітів Японія хоче забрати від Росії половину Сахаліну. Румунія вимагає офіціяльного визнання за неї тимчасово окупованої Бесарабії. От чому ми не можемо роззброїтися ані сьогодня ані мабуть й завтра. Боротьба, яка чекає нас буде дуже важкою. Вона буде вимагати від нас напруження всіх сил й може бути загалу цілого старшого покоління.

Дописи з краю.

Лани к. Щирця.

Польонізація української школи.

До місцевої народньої школи ходило 204 українських дітей, 60 римо-католиків і 4 Жидів. Річ природна, що викладова мова була українською. Не подобалось це наказному війтови Мих. Бартошевскому, Полякови, і він разом зі своїми кревняками Петром (заст. війта), Андрієм (секретарем) і Миколою (радним) Бартошевськими ухвалив дня 23. січня 1921 р. завести в школі викладову мову польську. Мимо яркої кривди, яку зроблено цею ухвалою подавляючій українській більшости громади, шкільна влада затвердила цю ухвалу отсим письмом:

Kurator rozporządz. z dnia 17/6 1922 L. 11321|I. O. S. zatwierdza na podstawie art. 2 ustawy z dnia 22. czerwca 1867 r. Dz. u. kr. nr. 13 uchwałę tymczasowego zarządu gminnego w Łanach z dnia 23. stycznia 1921, mocą której postanowiono, że językiem wykładowym w szkole powszech. w Łanach ma być język polski, o czem czynniki miejscowe zawiadamia. — Przewodniczący Rady szkol. powiat. Kościelny. Zarząd szkoły doręczy przyległe pisma stronom interesowanym za rewersami zwrotnymi, które nadeszli tu odwrotną pocztą. Intymat Rady szkol. pow. we Lwowie. L. 3338/22. — We Lwowie dnia 29. czerwca 1922. Do Zarządu szkoły w Łanach.

Зубрець пов. Бучач.

Шкільні містерії.

В чисто українськім селі Зубрци заложив інспектор сего року польську школу, до котрої обовязані ходити буцімто понад 40 „Полякуф". Та дивно, межи тими дітьми найшлось 5 чисто українських, 5 таких, яких на виразне жадання родичів в своїм часі охрещено в українсько кат. обряді і яких декларацію в тім напрямі при свідках вписано до метрики хресту, а зате вписано понад 20 дітей мазурів-кольоністів, які належать до громади катастральної Живномир а не доЗубрця. Від самого початку нарід оперся посилати дітей до польської школи, маючи свою українську. Деякі приходили до управителя школи і виразно заявили, що вони Поляків в своїй хаті не хочуть мати і тому своїх дітей до польської школи посилати не будуть.

Межи невдоволеними найшовся також Іван Жилка, Українець обр. лат. Сей силою відобрав хлопця з польської школи, ба ще й покарав дитину за непослух. Тимчасом учителька з польської школи виказує родичів за непосилання дітей на кару 8000 мп. Хотячи сього оминути, іде Ж. до інспектора в Бучачій каже, що він жадає щоби його дитина ходила до української школи а не до польської, бо він Українець. Та ти Поляк! — кричить злісно інспектор. — Який же я Поляк, тепер хочете з мене зробити Поляка, як ходить о польську школу, а як я їздив до Львова, щоби при парцеляції і мені уділили землі, то мені сказали, що у Східній Галичині межи селянами нема Поляків.

Скінчилося на тім, що інспектор приказав дитину посилати до польської школи, загрозивши поліцією, Одначе Ж. зголосив дитину на приватну науку і посилати до польської школи не буде. До польської школи ходить тепер денно 1—3 дітей. Дісталось від інспектора і місцевому парохови, за те, що посьмів охрестити дитину в часі світової заверухи коли то в селі Москалів тьма була, і загрозив, що о. Зб. за те буде покараний.

Бережанщина.

Читальняні і передвиборчі збори в Жукові. — Представлення аматорського читальняного кружка з Гинович.

В доповненню дописи з Бережан в 24. ч. „Діла" про відложення зборів читальні „Просвіти" в Жукові дня 24. вересня ц. р. з тої причини, що озброєний постерунковий, не виказавшись ніяким приказом своєї влади, не хотів опустити льокалю зборів, подаємо отсі дальші вісти:

Відложені збори відбулися за тиждень дня 1. жовтня ц. р. під проводом голови філії „Просвіти" д-ра Бемка та д-ра Західного. І сим разом явився озброєний функціонар державної поліції, але вже виказався писемним документом, що має взяти участь в зборах. Люде зібрались у великім числі, бо попередний виступ постерункового додав ще більшої заохоти. На просвітні теми реферував д-р Бемко, а всі присутні слухали його слів з великим заінтересованням. По довершенню вибору нового виділу, обговорювано інтересну, яко знак часу, льокальну справу, іменно, безправного загарбання в минувшім році читальняного дому в Жукові, проти волі тодішнього виділу, на польську школу, мешкання для учительки тоїж школи, а опісля ще й на польську читальню „Towarzystwa szkoły ludowej", коли між тим українська читальня не мала права навіть зборів відбути у власній хаті... Тому поручили збори членів новому виділови занятись тою болючою справою та на судовій дорозі допоминатись звороту свого дому.

По скінченню читальняних зборів заявив д-р Белько та д-р Західний, що з черги приступають до передвиборчих зборів і завізвали присутного постерункового, щоб опустив льокаль. Яке-ж було зачудовання селян, коли побачили, що жандарм справді повинується візванню і опускає збори... А така наочна наука, по відложених на знак протесту перед тижнем зборах, зробила на нарід не аби яке вражіння!

В справі виборчій промовляв тоді свобідно д-р Західний, а збори вислухали його переконуючої промови з напруженою увагою.

По зборах того самого дня вечером відбулося в Жукові аматорське представлення „Ворожбит". Виступили з ним члени читальняного аматорського кружка з Гинович під умілим проводом п. Козловського.

Видці, інтелігенція як і селянство, були гарною грою захоплені і зазнали з цього представлення правдивої приємности та веселої розривки.

Варто би, щоби Гиновецька молодіж виступила із своїм „Ворожбитом" і в наших Бережанах. А тим, котрі се гарне представлення приготовили і ним занялись належиться щире признання за просвітну і патріотичну роботу серед селян.

ною дією більшало захоплення численної публики. Вечір завдячує успіх у великій мірі п. Голіцинській, яка дала дійсно мистецьку креацію молоденької, наївної дівчини, тієї незрозумілої навіть для найблизчої рідні жінки-дитини,—з чуткою душею, плачом і сміхом дитини, яка проте з хвилини на хвилину може стати зрілою, благородною, кохаючою жінкою. Пробудження весни... — Талант пані Голіцинської викликує подив тим більший, що так і видно, що вона інстинктом відчула свою ролю й грала її ведена більше чуттям, ніж технікою вистудійованих рухів, міміки і тонів. Кажуть, що гарні актори ніколи, ні в одному моменті, не сміють забувати про те, що вони є на сцені. Я мав вражіння, що п-ні Голіцинська николи забуває на сцену й публику —а проте ій не шкодило це і її гра була віртуозною як цілість та в найменших дрібничках. Тимбільше треба дивуватися її талантови.

Пані Стадникова, Собачева і Вірленська творили гарний жіночий ансамбль. Передусім вдатною креацією була Ельза пані Стадникової, котра, н. пр. в IV. дії, мала дуже гарні моменти.

П. Загаров, як комівояжер, п. Бенцаль, як фабрикант, та п. Блавацький, як син цього останнього, — були, скромно кажучи — бездоганні. За мало лише була мабуть підготована попередними пробами III. дія (кінцеві дві яви), так, що за мало був використаний п. Загаровим найкращий у пєсі ситуаційний момент (занадто голосна, та повільна метушня). П. Бенцаль дав молієрівський тип скупаря. Гра п. Блавацького відзначалася мягкістю і рівністю; він усунув цілком з характеристики молодого панича недотяпи комічний елемент, але це не зашкодило креації. П. Крушельницький непотрібно шаржував.

Як сказано—вистава пройшла з великим успіхом. Колиб було ще більше уваги на тії дрібниці, які надають тон пєсі, на сценерію і одяги (очевидно у вузьких межах можливости) та ще й на швидше темпо гри — можнаб привитати управу нашого театру з побідою, якої не посоромилась би кожна велика европейська сцена.

М. Кедрин.

РІЖНІ ВІСТИ.

Французький уряд і репарації.

З Парижа доносять, що Барту, котрий в комісії відшкодовань мав предложити французький плян в справі репарацій, одержав інструкцію, щоби обмежив дискусію до справи предложення середників для переведення фінансової контролі Німеччини. Що торкається виплати відшкодовань і управильнення справи довгів, французький уряд видвигне ту справу щойно на фінансовій конференції в Брісселі.

Осінна сес'я нім. парляменту.

З Берліна доносять, що німецький парлямент і пруський сойм розпочали осінну сесію 17. ц. м.

Засідання французької Ради міністрів.

З Парижа доносять, що відбулося там дня 17. ц. м. засідання ради міністрів під проводом Мільрана. На цьому засіданню склав Поанкаре звіт про заграничне положення.

Сутичка між ардітами і фашістами.

З Парми доносять, що 16. ц. м. дійшло там до сутички між фашістами і т. зв. ардітами дель пополо. Перші заатакували ардіти. Під час сутички ранено багато осіб. Спокій привернула щойно поліція, яка приїхала на панцирному авті. Комуністи кинули бомбу, яка ранила 8 фашистів і 5 карабінієрів.

Арештовання редакторів „Роте Фане".

„Б. Цтг. ам Мітг." доносить, що в Берліні арештовано 4 членів редакції „Роте Фане", себто 2 Москалів Зіскінда Сальвіна і Воровского та двох Німців д-ра Гальгаймера і Брандлера. Підчас арештовання находилися вони в товаристві одного із найвизначнійших комуністичних агітаторів Сіґварта, якого також арештовано.

Гувер дома деться звороту довгів.

З Парижа доносить, що сенатор Гувер промовляючи в Толедо заявив, що Злучені Держави мусять домагатися звороту 11.500 мілionів долярів, які Америка позичила 20 державам. Дотепер ніхто із офіціяльних заграничних особистостей не зажадав анульовання цего довгу. Англія натомісць готовиться вже сплатити свої зобовязання.

Справа стабілізації нім. марки.

„Фосс. Цтг" доносить, що на останньому засіданню німецького кабінету обговорювано справу стабілізації паперового гроша.

„Берл. Тгбл." пише, що ходить тут о утворення платничого середника, який відповідав би кождочасній вартости доляра внутр краю. Наради кабінету до тепер ще не закінчені.

Відкликання амер. військ з Надренії

Аг. Аваса доносить, що на конференції яка відбулася між през. Гердінгом, мін. війни Уоксом і ген. Персівелем, рішено відкликати негайно американські війська з Надренії.

Заворушення в Китаю.

Аг. Райтера доносить, що в Китаю викликано велике заворушення, спрямоване проти центрального уряду. Повстанці взяли наступом місто Путчау, де проголошено революційний уряд. Революційний рух викликали останки армії Сун Ян Тсена.

Еріо про совіти.

В „Пті Парізієн" розпочав сенатор Еріо друкувати цілу низку статей із своєї подорожі в Росію. Перша стаття поміщена дня 17. ц. м. обмежується на описі подорожі. Еріо підносить, що тактика комуністів у великій мірі злагідніла і можна сказати, що Росія зачинає віддихати.

Геріо в Празі.

„Прагер Тагбл." доносить з Берліна, що сенатор Геріо їдучи з Варшави до Парижа, задержався в Празі, де відбув конференцію в справі участи чехословацького промислу в майбутньому російсько-французькому економічному договорі. Геріо переговорював в першу чергу в справі можливих достав з боку чехословацького промислу до сов. Росії.

Красін в Берліні.

„Берл. Тагбл.“ доносить, що на днях приїде до Берліна Красін. Крассін задержався в Берліні декілька день.

Пораження білоармейців.

Аг. Райтера доносить з Владивостоку, що червоні війська переломили боєву лінію білоармейців. Білоармейці залишили Нікольск і відступили в напрямі заливу Посіот. Японські війська стараються перешкодити походови червоної армії на Владивосток.

Справа вибору президента німецької держави.

Аг. Вольфа доносить, що в Берліні відбулися 16. ц. м. наради провідників коаліційних парляментарних фракцій та німецької і баварської фолькспартай в справі вибору президента держави. В згаданих нарадах взяв участь президент парляменту, який іменем партії підніс застереження що до вибору президента в речинци на 3. грудня ц. р. Представники инших партій прилучилися до цего застереження. Представники соціялістів відмовили своєї згоди на відложення виборів. Одиноким виходом булаб тут хиба зміна конституції, яка передбачувала би теперішне становище державного канцлєра не як тимчасове, а постійне. Державний канцлєр ствердив, що супроти цеї заяви соціялістів, внесення німецької фолькспартай впало. Дальші наради відложено до середи.

ТЕЛЄҐРАМИ.

Положення на Україні.

Женева. (ПАТ.) Представники комітету д-ра Нансена на Україні звідомляють, що акцію помочі, ведену совітськими властями, мусілося тепер перервати наслідком недостачі засобів. Треба було необхідно замкнути багато істнуючих харчівень. Совітські власти всюди дуже задовжені, а в декотрих округах винні поважні грошеві суми організації Нансена. Секретаріят д-ра Нансена звідомляє, що совітські власти прислали знаменні вісти в справі жнив. На останній комференції делєгатів округів навіщених голодом заявляли публично, що до 2—3 місяців голод шаліґиме в значній части провінцій, а населення після вичерпання засобів ждатиме помочі від правительства. Спеціяльно вчислено округи Дону, Царицина, Миколаївська. В декотрих округах мешканці потребуть помочі вже тепер, а в инших по обчисленням 35—40 проц. населення потребуватиме помочі перед Різдвом.

Протест Анґлії в справі Додеканезоса.

Льондон. (ПАТ.) По інформаціям представника Аваса, англійське правительство запротестувало в італійського правительства проти уневажнення Італією договору в справі Додеканезоса. Англійське правительство стоїть на становищі, що се міжнародня справа і що повинна творити одну з точок майбутньої мирової конференції.

Конференц'я знатоків.

Париж. (ПАТ.) Французьке правительство відповіло в прінціпі прихильно на анґлійське предложення скликання до Льондона на 20. ц. м. конференцію знатоків для приготування економічних і фінансових кляузуль мирового договору в Туреччиною. Щодо вибору Льондона яко місця мирової конференції, вказало французьке правительство на недогідність такого вибору, передівсім з огляду на останні анґлійські політичні промови, отверто проти-турецькі. Французьке правительство предложить Париж яко найвідповіднійше місце мирової конференції.

Вибори до грецького парляменту.

Атени. (ПАТ.) Рада міністрів рішила, що вибори до нового парляменту відбудуться в грудні.

Італійський парлямент.

Рим. (ПАТ.) Рада міністрів предкладає отворити парлямент 7. листопада. Крім цього прийнято на вчерашньому засіданні Ради мін'стрів проєкт декрета про признання дня 4. листопада італійським національним святом.

Конференц'я морського права.

Брукселя. (ПАТ.) Сьогодні отворено тут 4-ту міжнародню конференцію морського права. Конференцію отворив мін Жаспар.

Поважне положення в Тракії.

Відень. (ПАТ.) „Н. Фр. Пр.“ доносить з Парижа, що там наспіла вістка про поважне положення в сх. Тракії. Тамошня грецька армія є зівсім некарна, палить музулманські села і нищить плоди. Цивільне населення втікає в переполосі.

Становище Франції в справі репарації.

Відень. (ПАТ.) „Н. Фр. Пр.“ з Берліна: „Берл. Тагебл.“ доносить: Французьке правительство схильне вже змінити своє становище в справі репарацій. А маме воно дійшло до переконання, що Німеччина потребує дальшої мораторії. „Дейли Мейл“ довідується, що французьке правительство з цієї причини не буде мабуть противитися предложенням Бредбері, коли на час мораторії установиться точнійшу контролю німецьких фінансів. Франція готова прийняти скарбові вексл в заміну за репараційні сплати, які їй належаться в найблизших літах. Ці векслі мали би мати гарантію у підписах представників німецької держави, а також у дальшій окупації надренських провінцій.

Посли анґорських Нар. Зборів.

Анґора. (ПАТ.) Посли анґорських Народніх Зборів з округів Тракії в найблизших днях виїдуть із Анґори до Муданії, а відтам морським шляхом до Мудлнії.

НОВИНКИ.

— **Конфіската.** Останнє (39.) ч. „Діла“ сконфісковане за деякі місця вступної статті і за інформації: „Галицькі відносини“.

— **Конфіската „Свободи“.** Погуляв собі прокураторський оловець по останнім (6-ім) числі „Свободи“ з широким жестом і прямо змасакрував його, як рідко. Сконфісковано кілька місць вступної статті „І будь тут мудрий!“, цілу статтю „Польські вибори і Сх. Галичина“, значну частину з пояснення програми української трудової партії, другу половину статті „Панська злоба і народня мудррість“ і статті „Лист з села“. Одинокій селянській газеті відбирається змогу істнування, помимо всіх старань Редакції не вразити чуткого п. прокуратора.

— **Конфіската.** Останнє число „Будяка“ сконфісковано за кілька ілюстрацій і за половину змісту.

— **Свобода.** Вийшло 6. число „Свободи“ із таким змістом: „І будь тут мудрий, Польські вибори і Сх. Галичина, По краю неспокої, На поміч „Просвіті“, Польська злоба і народня мудрість“, Лист з села, Пояснення програми української трудової партії, Що діється на Вел. Україні, В совітській Росії, По широкім світі, Гетьман Петро Конашевич .Сагайдачний, Дописи з краю, Новинки“.

— **Розправа проти Федака** розпічнеться 23. жовтня. Білєти вступу на розправу видаються в президії суду при вул. Батороія в пятницю і суботу цего тижня. Білєти видані раніш є не важні.

— **Велика пожежа** вибухла дня 15. жовтня у фабриці в Лодзі. Згоріла ціла фабрика міліярдової вартости.

— **Арештування комуністів у Берліні.** В Берліні викрито комуністичну організацію і її членів, в числі 100 осіб арештовано. Між арештованими є і редактор газети „Rote Fahne“ і двох російських большевиків. Берлінські робітники загрозили страйком, на випадок, як арештованих не випустять на волю. Директор поліції думає вволити волю робітництва.

— **Варшавська преса.** У Варшаві виходить тепер 23 щоденники; з того 17 польських, 3 жидівські, 2 російські і оден французький.

— **Столітня річниця відчитання гієрогліфів.** Тисячі літ немогли люде відкрити тайни читання гієрогліфів і через те пізнати близше єгипетської культури. Єгипетські жреці забрали сю тайну в могилу. Щойно при кінци XVII. стол. створив підвалину до пізнання староєгитської мови єзуїт Керхер, зіставляючи граматику й словар вимираючої церковної мови Коптів, послідньої літоросли староєгипетської мови. Щойно виправа Наполеона до Єгипту дала почин до основнійшої праці. Він поручив ученим рослідити край, який хотів прилучити до Франції. Овочем праці сих учених була книга: „Descriptiôn de l' Egypte“. На жаль друкарня враз з деревляними черенками згоріла і лиш дуже мала скількість примірників сього важного твору залишилось. Два примірники знаходяться в Чехах. Вояки Наполеона укріплювали місто Росету на Дельті. При сих роботах знайшли отесаний чорний камінь з написом в трьох мовах: гієрогліфічній (староєгипетській), демотичній (людовій єгипетській з часів римських) і грецькій. Був се чолобитний декрет духовенства в честь короля Птолемея IV. Епіфана. На разі годі було відчитати гієрогліфи. Щойно по 23 літах, в р. 1822 удалося французькому вченому Шампойонови розвязати загадку. З двох слів у написі: Птолємайос і Клеопатра — вибрав спільні букви, вишукував таких знаків у тексті — і при помочі граматики коптійської мови Керхера відчитав цілий декрет. Попередні досліди Сайфарта, Улємана і Бунзена провалились — а натомісць станули великанські й позитивні твори Лєпсіюса, Розеліні і тисячі инших. Розкопки дали нові написи. Знання гієрогліфів (образового письма), знання староперського клинового письма, до якого ключ знайшов в 1802 німецький учений Гротефенд, та критичний розбір старого завіта — відкривають нам незвісні передше події історичні та змальовують нам тодішню культуру.

— **Крадіж 128 міліонів.** Мин. четверга в Королівській Гуті в бюрі П. К. К. П. випалено отвір в огнетривалій касі і вкрадено 95,670.000 мп. і 9,393.000 марок німецьких. Слідство виказало, що справниками сього були висші урядовці товариства суспільних обезпечень, якого льокаль сусідує з касою: Віктор Бендарек і Августин Сітко та возьний Кароль Валашек. Арештовані з початку до вини призналися, одначе не хотіли подати своїх спільників, які з вкраденими грішми втікли самоходом через Освєнцім в сторону Кракова.

— **Астрономічна обсерваторія на Ґерляху.** Товариство „Karpatenverein“ виготовило проєкт будови астрономічної обсерваторії на верхах Ґерляху.

— **Відкриття в печері.** В Швайцарії, в печері „Драхенльох“, на узгірю гори Драхенкопф (4440 стіп надповерхнею моря) в кантоні Ст. Ґаль найдено останки понад 660-ти медведів печерних (ursus speloeus), які походять з останнього міжледового періоду. Вже давнійше була ця печера тереном цікавих відкрить. Її нутро поділене малими каміними стінами, около 2 стопи висоти, за якими найдено черепи і инші кости. В окремій кривіці найдено череп медведя пробитий штучно остро закінченою великою бедровою кісткою. Археольоги догадуються, що череп шановано як незвичайний трофей, бо поруч було огнище. Кости всіх медведів належать до молодих звірят. Це є ознакою, що чоловік першого періоду камінного не мав щастя в боротьбі з дорослими звірятами.

— **Ще про вписи до Драматичної Школи.** В доповнення вчорашнього повідомлення про вписи до Драматичної Школи О. Загарова і М. Вороного подаємо до уваги осіб заінтересованих, що крім Канцелярії Музичного Інститута ім. М. Лисенка, де вписи переводиться від год. 3-ої до 6-ої по полудні, вписуватись в число кандидатів-учнів можна ще в Книгарні Наукового Товариства ім. Т. Шевченка в днях і годинах коли книгарня відчинена.

— **З театру.** В сьогоднішнім „Законі“ В. Винниченка в постановці гол. реж. О. Загарова виступає перший раз по довшій відпустці знана артистка М. Морська.

— **Пополудневі вистави.** Від неділі 22. жовтня починаються в театрі пополудневі вистави, призначені виключно для шкільної молоді. Ціни місць 500 і 300. Як перша вистава йде „Наталка Полтавка“ оперета на 3 дії І. Котляревського. Білєти можна замовляти гуртом вже в канцелярії театру в передполудневих урядових годинах.

Курс грошей.

Львів, дня 18. жовтня 1922.

Доляри американські	10.600—10.620
„ „ (1. і 2-ки	10.500—10.550
Доляри канадійські	10.400—10.450
„ „ (1. і 2-ки	10.300—10.350
Марки німецькі	4·10—4·25
„ „ (сотки)	3·80—4·10
„ „ (дрібні)	3·50—3·80
Леї румунські	59·00—62·00
„ „ (дрібні)	58·00—62·00
Корони чеські	335·00—345·00
„ „ (дрібні)	330·00—334·00
Австрійські тис. нов. ем.	500·00—600·00
„ „ ст. ем.	1.600·00—1.650·00
„ сотки нов. ем.	45·00—50·00
„ 50 кор.	40·00—45·00
„ 20 кор.	18·00—20·00
„ 10 кор.	9·00—10·00
„ 1. і 2-ки	0·50—0·40
Рублі 5-сотки	1·30—1·60
„ сотки	1·30—1·60
„ 25-ки	1·10—1·30
„ дрібні	0·80—0·95
„ думські 1.000-ки	20·00—25·00
„ „ 250-ки	15·00—18·00
Карбованці	1·20—1·30
Гривні	1·60—1·80
Франки французькі	775·00—810·00
Фунти стерлінгів	46.000·00—47.000·00
Франки швайцарські	19.050·00—2.000·00

Золото.

20 кор.	38.500.00—39.500·00
20 франк.	36.700·00—37.700·00
20 марк. нім.	44·500·00—45·500·00
фунти стерлінгів	47.000·00—47.500·00
10 рубл.	48.000·00—49·000·00
Доляри	10.000·00—10.100·00

Срібло.

Корони австр.	775·00—810·00
5 кор. австр.	4.200·00—4.300·00
Фльорени австр.	1.950·00—2.025·00
Рублі	3.320·00—3.375·00
Копійки	16·50 17·00
Доляри американські	7·500·00—8.000·00
„ „ полов. і ¼	7.500·00—7.700·00
Доляри канадійські	7.500·00—7.600·00
„ „ дрібні	7.000·00—7.100·00
Леї румунські	820·00—825·00

ЖЕРТВИ

Голодній Україні.

На вкл. кн. 13.380 „Дністер“ зложили від 1. серпня до 31. серпня: Комітет Голодних Тернопіль 800.000, Тов. кр. Дім Дрогобич 674 554, по 250.000: Микола Козоріс-Любачів, Пов. Ком. Тернопіль, Пов. Комітет Снятин, 234.000 о. В. Турула, Америка, 172.000 В. Величковський-Шупарка, 111.300 Гром. Говилів вел. і мал., по 100.000 д-р Филип Евин, Львів, Пов. Комітет Печеніжин, 95.000 о. К. Базилевич від парох. Берлик, 72.637 Пов. Спілка „Торг“ Калуш, 72.000 Пов. Просвіта Кременець, 69.000 К. Д. Г. У. в Яблонова, Ковалів, Стократова, 67.000 о. С. Левицький Більче Золоте

39.550 Ур. парох. в Зборові, 52.660 Тов. Епарх. „Поміч" Перемишль, 52.400 Стефан Толків Деренівка, 48.000 о. П. Решетило Озеряни, 47.070 Пов. Комітет Збараж, 44.300 о. Конрад Логама-Жабє, 41.200 Гром. через о. Юрика Золочів, 40.000 Н. Шміт Дора, 39.500 збірка Мшанець, 36.260 о. П. Патрило Перегінсько, 32.200 Гром. Дуліб, 32.000 Н. Юрій Солотвина, 30.810 Парох. Соколівка. 30.600 Громада Рибно, 30.000 Громада Дубровка, 29.000 о. І. Рогожинський-Шешори, 26.567 Ур. Парох. Гряда, 26.000 Дмитро Герич-Кнісело, 26.000 Гром. Гусаків Мост, 25.673 Матуристи акад. гімн., 24.980 І. Ярема Битків збірка, 24.000 о. П. Коблик-Липиця дол., 23.300 о. С. Дурбак Заставє, 22.000 д-р Іларіон Боцюрків Бучач, 21.700 о. О. Гавриш-Ірман 20.400 о. Янків Перемишляни, 17.345 Уряд Парох. Милик, 19.590 Грек. кат. Ур. парох. Задвишівка, 15.980 о. Василь Кулик Зборів, 15.8 0 Гром. Угнів збірка, 15.700 Збірка в церкві Кудрявці, 15.615 М. Клосевич Пійло зб., по 15.000: о. К. Гуляй, Григ. Трухан Лукова, 14.950 Ст. Котовська за ком. Рава Руська, 13.610 Мих. Обрізків Мшин зб., 13.500 Самбір зб. гром. Мистковичі, 12.920 д-р Хичій Делятин, 12.000 о. М. Чорнега-Студинки, 11.341 Хлопяча школа Шевченка Львів, 11.145 о. А. Гулевич Біле, по 11.000: Ст. Котовська Рава Руська, о. І. Чировський Косів, 10.600 о. В. Демянчук Хлопівка зб., 10.500 о. К. Білінський Гуменець, по 10.000: о. Гапова, геометра Матієвський Соколи, Гр Дмитрів дох. з вечер. в Нишкові, о. І. Билинкевич Грибовичі збірка, Пов. Комітет Надвірна, 9490 о. П. Ткачук Ласківці збірка, по 9200: Гром. Стрільбичі збірка, М. Витвицький Дубно збірка, 9170 Комітет збірки в Волиневі, 9030 Рейтарівський Сороки. 8760 Гром. Підчинці збірка, по 8000 о. А. Слонський Михалевичі, І. Осінчук Снятин, о. О. Калужинський, Іздебки, ІІ. кур. Укр. Державн. Семінар. Львів, 7740 Мих. Підлужний Бережани, 7430 о. В. Самотулка Камінне, 7300 о. Степан Паук від себе і збірка в Майдані і Синяві, 7200 Е. Малакович Бердів середн., 7176 Аматор. Гурт. Слобідка лис., по 7000: Чит. Просвіта в Булакові. о. Е. Калинович Буськ, 6750 С. Фіцич в Бородові, 6375 М. Цегельський Камінка стр., по 6200: о. Ст. Кошик Олака. Гром. Підлісє о. Тарановський, 6150 о. А. Пясецький Львів збірка, 5800 нос. Мончук Бордуляки, 5722 о. Конрад з Маховця збірка, 5700 Марія Матковська Обертин, 5600 Гр. Кот. Ур. Парох. Ляховичі под., 5584 Церква Підмихайлє, 5500 о. М. Бобак Яворів, Косів, 5400 Гром. Волщева зб. в церкві, 5315 о. І. Шкромляс Кончаки збір., 5400 Церква Рідвяни, 5250 о. А. Дубицький Погук збірка, по 5000: о. Солвич Суровниць, Читальня Просвіти Городилів, Мик. Ворона Клишівка, Гриць Іванець, о. Рейтерович Сороки, о. П. Мінько Немирів, Чит. Просвіта Воля Якубова, Є. Яве Крукеничі, І. Харламкович Стариска, 4600 Гр. Уряд Парох. в Литвинові, 4500 Є. Ясінчук від Є. Стрижки, Ортиші, 4400 Збірка в церкві Сороки, 4275 Парохіяне Порогів, 4100 о. М. Бандуркевич Пізнанка, 4040 о. Н. Лесик Волохівка, по 4000: Андрій Сенів Задвірє, Гром. Тарановка, Василь Тимофійчук, о. М. Родошицький Дяшівка, 3906 о. М. Демцьо Тинниця зб., 3740 М. Підлужний Бережани, 3650 Василь Микула Ряшів, 3600 Рідна школа за 5 жертводавців, 3500 Мих. Грабовий Косів, 3160 о. Ал. Волянський Криворівня, 3142 о. А. Радомський, по 3000: о. М. Кузьмак Велика Воля, А. Райнорович Перемишль, о. К. Винницький Розділ, д-р Гірняк Львів, чит. Просвіта в Турках, М. Кузик Стронятин, дохід з діточ. конц., 2800 о. Т. Савула Дмитровичі. 2730 Уряд Парох. Девятники, 2650 М. Януш Білинка мала, 2500 о. П. Олійник Рогатин зб., 2350 Громада Жуличі, по 200: Баландюк Львів, о. М. Бочачевський, проф. Север Левинський Львів, Волод. і Дозя Кривокульські, І. Прокоповичева Львів, К. Мандичевський Турівка, І. Вовк Береги, Е. Гайдне Сороки, Кароль Микитюк Коломия," Ур. Парох. в Хожяківцях, А. Скородень Підволочиська, Попель Львів, І. Мельник Береги, В. А. Шевців Руда, С. Шпундер Підгайці, С. Юрчук Яструбичі, 1700 о. І. Харчук Стрільніщі, по 1500: Федь Борис Ясениця Руська, Іван Паламар Журавно, Григ. Грабович Львів, М. Залізко Миколаїв Гаїв, В. Осташевський Корчів, 1264 о. В. Ногицький Олешків з акаф, по 1200: Е. Пушкар зб. шк. дітей Сілець, інж. І. Мандзюк Тернопіль, І. Вітик с. Василів, по 1020 І. Полицький Берлоги, о. І. Білик збірка в церкві, по 1000: Школа в Пятничанах, П. Когутівна Пятничани, Феликса Тишинська Стоий, Т. Чеснюк Гирові Дуклі, Євг. Іванчук Мразниця, Ольга Іванчук Мразниця, І. Солочі в Хмельні. о. Ю. Метик Крукець, д-р Саламаха Львів, В. Гречко Махів, А. Грицалівна Львів, П. Качарепа Вигнанка, П. Безпалко Городилів. П. Ганюшин Городилів, Ганна Конаресвич Вол. Вол., Вас. Конаревич Володимир Вол., Мих. Кривокульський Мединичі, М. Лешинсінва Броди від Н. Н., Федик Устє зелене, М. Гуцалівна Слобода золота, С. Кордюк Львів, Д. Ващук Глібовичі, Тадей Західський Стрий, о. І. Білик Арламівська Воля, І. Яворський Баня, В. Полотнюк Станиславів, Бузин Рава Руська, о. Е. Лучаківський Орова, Паюк Львів, Р. Березовський Білоберезки, о. Сембратович Галич, Петро Сех Загірявська, о. М. Дерлиця Тростянець. 700 С. Слунський Шоломиничі, по 500: Ю. Посацький Калуш, П. Ващук Глібовичі, Н. Н. Львів, А Тарановська Львів, 300 Залеська Львів, по 200: Т. Бялостоцька Сороки, Н. Н. Львів, Н. Н. Львів замісць квітів на могилу найдорощої сестри Гені в річницю смерти 5000 мп. Маруся Зубик.

Самбір 1000 Козьол Антін, по 500: д-р Гуркевич Володимир, Хоминський Іван, Кульчицький Онуфер, Ортинський Василь. Білінський Іван, Скалко Петро, Яворський Теодор. Дешевий Яків, Лівчак Іван, Лукавський Іван, Гаясівна Антонина, Війтів Михайло, 6500 Громада Містковичі.

Грибовичі по 2000: о. Іван Билинкевич, Дещук Пеляг., Садька Катерина, по 1000: Качор Йосифа, Василина Анна, Василина Марія, Василина Андрій.

Вонцнева по 1000: Андрій Вовницький, Никола Вовницький, Іван Вовницький, 500 Никола Галізій, по 300 Зубрицький Федор, Василь Волицький, по 200: Олекса Щур, Іван Кіячик, Никола Хомин. Федь Раврик, Іван Волицький, Петро Волицький, по 160; Гринь Івахів, Петро Клімковський, 180 Гринь Вовницький, 140 Василь Щур, по 100: Іван Кофлик, Гнат Кіячик, Михайло Кіячик, Текля Дук, Каська Говкач, Сень Туркало, Іван Верес, Никола Онім, Марина Щур, Никола Зубрицький. Василь Рибак, Василь Щур, Никола Верес, Василь Недзьвецький. Іван Вовницький, Руська Верес, Анна Яремка, Павло Кардаш, Сень Яворський, Михайло Галечко, Ілюська Онишкевич, Михайло Васишин, Іван Бойко, Василь Перистий, Михайло Волицький, Михайло Галізій, Прокіп Хомик, Василь Зубрицький, Павло Зубрицький, Петро Цап, Василь Кіячик, Василь Сабодашка, Никола Верес, Сень Зубрицький, Іван Рибак, Іван Верес, Ябь Яремко, 60 Василь Верес. 50 Федь Вовницький, 20 Михайло Дидишак.

Еп. Боцян Йосиф 55.500 для голод. Членів Акад., на це зложили: о. Вол. Обушкевич з Pottstown, о. Ів. Ортинський з Ambridge, о. Ол. Ковальський.

Громада Рата: 300 мп. М. Кучера; по 100 А. Міколович, Марія Гузеїва, Івась Перетятко, Володимир Павлина.

Громада Девятир: 7.500 жертви зібрані в Церкві; 50.000 продано збіжа, зібраного в громаді.

Громада Тенетиска: 1.382 збірка в церкві; 1.000 о. Теодозій Гриник з родиною; по 500 Гнат Равлик с. Івана, Микола Равлик с. Івана, Олекса Мурмило, Антін Дуткевич, Семен Юрчак, Юстин Оленич; 400 Гринь Головка; 350 Андрій Мельник; по 300 Дмитро Оленич, Максим Оленич, Микола Мельник, Еміль Грицина; 266 Мирон Оленич; по 200 Йосиф Цимбалко, Параска Пилипович, Микола Паланиця, Пилип Сень, Дмитро Петришин, Іван Проць, Мих. Оленич, Василь Оленич, Стефан Оленич, Микола Лоза, Теодор Літинський, Мих. Сташко, Яцко Грех, Олекса Іваницький, Івась Костур, Мих. Іваник, Олекса Оленич, Марія Оленич, Дмитро Паланиця; 188 Андрій Гук; 154 Настя Осмак; по 150 Малания Боднар, Микола Оленич; 140 Дмитро Сень; по 120 Феська Мельник, Олена Головка ж. Романа; по 110 Юрко Оленич, Гринь Коськб, Марія Оленич, Яким Папус с. Микити, Василь Сень, Гаська Ориховська; 108 Іван Сень; 106 Федько Равлик; по 100 Стефан Равлик, Іван Оленич, Іван Проць, Михайло Пахолок, Василь Мурмило, Андрух Оленич, Пилип Панас, Гринь паланиця, Михайло Гук, Семко Корпан, Сафат Мурмило, Микола Грех, Дмитро Головка, Фроська Іваник, Олекса Сень, Олена Панюс, Федько Грех, Стефан Корпан, Василь Борис с. Прокопа, Настунка Проць, Іван Олановський, Єва Коколивіч, Іван Паланиця, Анна Грех, Міхал Оленич с. Ілька, Пилип Проць с. Гната, Каська Корпан, Іван Мельник, Василь Оленич, Васька Дилюс, Парашка Палиниця, Стефан Корнах, Іван Вовк, Андрій Борис, Пилип Гук, Настка Борис, Іван Пилипович, Максим Сень, Стефан Пилипович, Дмитро Оленич с. Семена, Н. Н., Федько Гилюс, Андрій Посилюжний, Ілько Гук, Василь Гук, Міхал Головка, Іван Петришин, Анна Василина, Текля Оленич, Ілько Павліна, Василь Паланиця, Дмитро Пилипович, Олекса Оленич, Юлька Обірек, Міхал Обдирка, Корнило Обдирко, Анна Сташко, Іван Головка, Марія Пилипович, Каська Оленич, Юрко Оленич, Михайло Савойко, Василь Паланиця, Прокіп Панюс. Прокіп Скиба, Микита Оленич, Николай Кушпа, Іван Гук с. Семка, Міхал Оленич, Михайло Сень, Кузіневич Марія, Оленич Анна, Лещишин Іван, Лончинський Йосиф, Лопушинський Павло, Кусмина Роман, Смалюха Текля, Смалюха Феська, Ногець Мацей, Хромек Антон, Турчинський Петро, Шалавіга Феська, Чорнобай Марія. Кустур Дмитро, Долотко Василь, Чорнобай Марія. Інші зложили менше як по 100 мп.

Громада Забіре 5.500 о. В. Микулович зб рка в церкві 4000, о. Володимир Микулович 500 Петро Швець.

Громада Вільки - Мазовецькі 27000 збірка між парохіянами Вільок мазовецьких, філія т-ва „Просвіта в Раві-руській зібрала п. Ст. Котовська 35000 збірка в Монастирику; по 7000 збірка з Радружа, збірка в Гребеннім; 6300 дальша збірка в Гребеннім; 6015 збірка в церк. в Раві руській; 4000 збірка в Верхраті; 3150 збірка від парох. Щирець; по 3000: Осип Шабакевич в Гребеннім від молодіжі шкільної, о. Гучко з Радружа; 2500 о. Осміловський Лавриків; 1880 о. Евген Ломницький Біла; по 1060: Анна Пелканова, Анда Леонтович, о. Теодор Зрада, Теодор Гошій, о. Евген Ломницький Біла, о. Осміловський збірка з Лаврикова; по 200: о. В. Мотківський, О. Лещукова; по 100: Сидор Григорій, Юстина Януш, Февронія Глушек; зб. між службовиками залізничниками в Раві-руській зібрали Кубранович, Васай і Сітник; 3000 Чорний Єфрем по 2000: Басай Антін, Горечий Павло, Кушта; 1015 Процик Ксавер; по 1000: Булик Кузьма, Вітко Петро, Горечий Андрій, Горечий Василь, Горечий Іван, Котович, Линицький Андрій, Медва Іван, Мосяк Микола, Сітник Михайло, Туховнч Роман, Басай Теодор; по 500: Тимчишин, Славонас Андрій; по 300: Сидор Іван, Сітник вел., Горечи Олекса; по 200: Бичко, Сидор Михайло, Сидор — слюсар станційний.

Шліть наш часопис!

ОПОВІСТКИ.

Народній театр Тов. „Українська Бесіда" у Львові, (Шашкевича 5.).

Четвер 21. с. м. год. 7.30 вечером: „ЗАКОН" драма на 4. дії В. Винниченка. Перший виступ п. М. Моєської.

Субота 21. с. м. год. 7. вечером: третій раз: „БАРОН К.ММЕЛЬ" оперетка на 3 дії В. Колля.

Білєти від 11—1 і 4—7 в „Народній Торговлі" — а в день вистави від 5. год. в касі театру. XXV. 2—?

—о—

ВЕЛИКІ ВЕЧЕРНИЦІ відбудуться в Тов. „Зоря", дня 21. жовтня ц. р. у власній салі при вул. Вірменській ч. 25 Початок о 9. год. вечером. 951 1—2

Руханкові вправи в Соколі Батьку при вул. Руській 20. відбуваються в вечірних годинах для членів в второк і пятницю від год. 8.—9., для членкиць в середу і пятницю від год. 6.—7., для старших учеників в второк і пятницю від год. 7.—8., для молодших учеників в второк і пятницю від год. 4.—5., для молодших учениць в понеділок і середу від год. 4.—5., для ремісничої молоді в четвер і суботу від год. 8.—9., для учительського кружка в понеділок від год. 8.—9. З огляду на близький концерт з руханковими вправами взиваєтєся всіх руховиків приходити на вправи. *Руханкова Секція „С.-Б."*. 926 2-2

В суботу 21. X. 922. Саля Сокола-Батька" вул. Руська 20. Початок 9. год. вечір. Сокільський вечір з товариськими забавами і танцями при музиці уладжує „Сокіл Батько". Вступ за поіменними запрошеннями при касі. Сальонова музика. Буфет у власному заряді. 942 1—

Жертви зложені робітниками і урядниками копалень „Галина" і „Зашша Чорний" на політичних вязнів: Левицький Роман 4000, Кульчицький Осип 2000, Ференч Осип 1500, Хомин Василь 1960, Романьский Іван 1800, Шах Іван 2300, Бронько Григорій 2150, Савицький Юрко 1600, Семенюк Павло 2100, Кіячик Іван 1650, Шемелик Дмитро 1400, Бистрицький Олекса 1400, Кобилецький Микола 1400, Брошко Йосиф 1700, Присташ Юрко 1100, Мазьова Михайло 1400, Іваніцкий Володимир 1000, Хомин Михайло 1000, Івасів Йосиф 910, Крошенко Петро 900, Макух Василь 900, Кульчицький Фльоріян 800, Шемеляк Василь 530, Маричак Василь 500, Шемеляк Роман 300, Лучків Данило 1000, Макаревко Григорий 1000, Котович Стефан 1000, Мазурек Стефан 500, Пастернок Юрій 100, Романків Александер 200. Разом 40.100.

На фонд Українських Інвалідів переслано до Адміністрації квоту 24.000 мп. Квота зложена як місячна жертва робітників копальні нефти в Бориславі, з того В. Бокало упр. коп. 5000, А. Шубінський асист. 3000, по 1000 мп. зложили: Григ. Бішко, Мих. Кушів, Мих. Мелешко, Іван Микетиик, Бог. Мушкевич, Ром. Мушкевич, Вол. Мулярський, Вас. Опара, Евст. Ровінський, Мих. Шевчик, Мик Шевчук, Ів. Мелешко, Ів. Бабецький. По 500 мп. зложили: Ан. Автошків, Ів. Бойко, П. Малець, Евст. Роп, Дм. Строцяк, Мик. Марикович. 1—1

В річницю смерти мого батька Івана Белея складаю 5000 мп. на фонд українських Інвалідів і 5000 мп. на арештованих студентів. — Марина Іжицька. 1—1

ЛИСТУВАННЯ.

(Запити і відповіди).

Хто знав би що про **Михайла Кренту,** котрий в 1919 р. з Г. А. перейшов Збруч, а десь 8. серпня ц. р. мав вертати до Галичини через Тернопіль, зволить ласкаво повідомити брата Степана Кренту в Ліщині гор. п. Бірча. 922 1—2

Дрібні оголошення.

СКЛАД НОТ Романовича 11. бічна площі Академічної. Висилка на провінцію. 879 3—4

АДВОКАТ на провінції пошукує рутинованого конципієнта з цивільною практикою. Блищі інформації вул. Домбровського ч. 10. партер від 10.—12. і від 3.—4. 916 1—3

ЦЕМЕНТ в бочках зі складу продає „УБУС" Львів, Осолінських ч. 6. XVI 1-10

ДВІ СТУДЕНТКИ шукають станції з уживанням фортепяну при інтелігентній родині. Зголошення до Адміністрації під „Студентки". 933 1—2

СТУДЕНТ фільософії, солідний інструктор пошукує лекції на селі недалеко від Львова, може провадити також хор. Зголошення до Адміністрації під „Остап". 934 1—2

НА ПРОДАЖ в Товмачі рустикальна реальність з господарськими будинками, а то: хата, 2 стодоли, 2 шпіхлірі, стайня, пивниця, 6 моргів города, 15 моргів орного поля, 4 морги сіножати і 4 морги ліса першої кляси. Оглядати можна кождого дня у Івана Гарбатого в Товмачі на Коропецьких. 943 1—1

ОГОЛОШЕННЯ.

За оголошення Редакція не відповідає.

Адвокат і оборонець в карних справах
Д-р Степан Баран
веде адвокатську канцелярію
в ТЕРНОПОЛІ, вул. 3. МАЯ ч. 5.
(готель Адлера, побіч Нар. Торговлі). 67 28-?

ЛІКАР
Д-р Микола Равич
ординує в БОЛЕХОВІ
в домі п. Петровичеві, в разі потреби виїздить на села.
903 2-2

АДВОКАТ
Д-р Аба Ґольдшляґ
провадить канцелярію 925 2-?
у Львові при вул. Косцюшка ч. 1 в.

АДВОКАТ
Д-р Дрогомирецький
930 В ЗОЛОЧЕВІ 2—10
повернув до Золочева і веде як перше адвокатську канцелярію.

ДЕНТИСТИЧНО-ТЕХНІЧНЕ ЗАВЕДЕННЯ
Д. Собля
2-2 в СТРИЮ, вул. Гоша ч. 1.
виконує всякі роботи входячі в круг ділання дентистики в золоті, плятині і кавчуку.

ДЕНТИСТИЧНЕ ЗАВЕДЕННЯ
Д-ра ШИМОНА РАПАПОРТА
Львів, вул. Сикстуська, 17.,
пльомбовання і виривання зубів без болю, штучні зуби в кавчуку і золоті по дуже приступній ціні. Урядникам і шкільній молоді значний опуст. П. Т. Пацієнтів з провінції полагоджується в найкоротшому часі.
932 2—10

Д-р М. Вахнянин
ординує тепер
вул. СЛОВАЦЬКОГО ч. 14. І. пов.
948 від 4—6 попол. 1—2

Подяка.

Неумолима смерть перетяла дня 5-го жовтня ц. р. найдороще життя нашого сина, брата і шваґра, Михайла БЕЗПАЛКА гірничого інжинера в Биткові. В цім тяжкім горю, яке навістило нашу рідню, не забракло ніжних, щирих сердець, що поспішили нам з відрадою і потіхою. Тому нехай буде нам вільно цею дорогою зложити їм сердечну подяку. В першій мірі складаємо найсердечнійшу подяку п. директорови Глинянському, який відвідував свого товариша-друга в часі його недуги, та щиро занявся його похороном у Львові. Дякуємо сердечно Всесв. о. пралатови Куницькому у Львові за провід в похоронах і Високопр. оо. Е. Громницькому, професорови і катехиті і о. сов. Кишакевичеви за ласкаву співучасть. Щиру подяку складаємо хорови „Бандуриста" під проводом п. д-ра Недільки, за прегарні пісні виконані в часі походу з Анатомії на головний залізничий двірець. Рівнож дякуємо щиро Дирекції нафтових теренів у Львові за слова співчуття та вислання делеґації на сей сумний похоронний обряд. Дякуємо сердечно делеґації копальні „Домброва" за ласкаву участь в похороні і слова співчуття. Сердечне „Спасибі" і щира дяка нехай буде від нас п. д-рови Брикови і всім знайомим Покійного, що не жаліли труду і своєю присутністю зволили звеличати сумний похоронний обряд у Львові.

Рівночасно щиро-сердечно дякуємо Всесв. о. Др. Шамбелянови Юрикови, пароховн Золочева і о. Лешньовському, парохови Жулич за ласкаве спровадження тлінних останків з залізничого двірця в Золочеві до родинної гробниці в Городилові. Як рівнож ще раз дякуємо Всесв. о. Др. Шамбелянови Юрикови за прекрасну надгробну бесіду. Вкінці дякуємо сердечно Всч. оо. Побігущі і Букови, катехитови в Золочеві за ласкаву співучасть в похороні враз з церковним хором. Дякуємо приятелям, рідним, знакомим, інтеліґенції та громадянству в Золочеві, що так численною участю звеличали похоронний похід в Золочеві. Нехай Господь надгородить Вам всім сторицею за Ваші труди і добрі серця.

946 Родичі, Сестра, Брат і Шваґер.

ПОДЯКА.

Вп. Пан Д-р Ю. СІЛЬБЕРМАН, лікар в Микулинцях, довідавшися случайно, що в Ладичині коло Микулинець перебуває на літнім побуті хора донечка українського урядника непринятого до служби, заявив ніким не прошений, а сам доброохотно всяку лікарську поміч.

Через місяців пять так в своїй домашній лічниці, а в потребі не зважаючи на найгіршу непогоду і в Ладичині занимався щиро лічениям хорої. За так довгу, щиру, безплатну і успішну опіку приймїть Вп. П. Докторе найсердечнійшу подяку. Ваша, Вп. П. Докторе так глибока людяність і жертва знайде безперечно належну оцінку в широких кругах суспільности.

949 1-1 Парох о. Мих. Світенький.

ПОДЯКА.

Маємо честь зложити отсею дорогою правдиву подяку Всч. Отцю Пароху Гаврилюкови за молитвні відправу в похоронах мого мужа бл. п. Симеона Сапруна, урядника польського Банку краєвого і за ласкаву участь П. Т. товаришів, приятелів і знакомих Небіщика в тім сумнім похоронним обряді.

Львів, 18/X. 1922.

950 1—1 Марія і Юрій Сапруни.

Наздвичайні Загальні Збори
„Господарської Торговлі"
стоваришення зарестр. з обмеж. порукою
в УГНОВІ
відбудуться дня 24. жовтня о год. 4-ій по полудни в комнаті „Сільського Господаря".

Денний порядок:
1. Відчитання протоколу з послідних Загальних Зборів.
2. Звіт з діяльности Стоваришення.
3. Справа підвищення уділів.
4. Внески членів.

944 1—1 НАДЗІРНА РАДА.

Присилайте передплату!

ДРУКАРНЯ і фабрика печаток
І. ФРІДМАНА
ЛЬВІВ, ВУЛ. СИКСТУСЬКА число 2 і 4,
виготовляє гарно і дешево всякі друки та печатки.
XXIV. 3—9

СУКНА на покриття футер. — ВОВНИ і КАМГАРИ на мужеські одяги. — Костюмові матеріяли. ПЛЮШІ і ВЕЛЮРИ на жіночі плащі. Цайги, полотно, всипи та инші блаватні і суконні товари поручає по конкуренційних цінах фірма
856 6—6
Й. ЦВЕРДЛІНҐ і А. В. ЕННЕР
ЛЬВІВ, РИНОК 44.
Позір на фірму і число дому!!!

ЦЕРКВИ
будинки, млини, XVI.
доми, фабрики,
11—20 камяниці і т. д.
проектує і будує — а також
:: :: достарчає увесь потрібний :: ::
БУДІВЕЛЬНИЙ МАТЕРІЯЛ
„УБУС"
(Український Будівельний Союз)
ЛЬВІВ, вул. Осолінських ч. 6.

Папери і прибори до писання також паперові **торбинки**
XXIV **М. ФАЛЬК** 3—4
Львів, Казимирівська 21.

Збірник пісень і забав для дітей 897 2—2
в школі і в дома
М. ТЕЛЕЖИНСЬКОГО
можна дістати ще по ціні 500 марок п.
у МУЗИЧНІМ ВИДАВНИЦТВІ „ЛІРА"
СТАНИСЛАВІВ, вул. Ґолуховського 66.

Позір! Читайте!

Аматорські театральні гуртки!

Відбито на машині до писання пєси, що легко надаються до аматорських вистав по місточках та селах:

1. „Мати - Наймичка" — Тогобочного, 4 дії. Ціна 1 500 мп.
2. „Розумний і дурень" — Тобілевича, (Карпенка-Карого) на 5 дій, ціна 1.500 мп.
3. „Нахмарило" — Грінченка, на 3 дії, ціна 1.500 мп.
4. „Не співайте півні — не вмешайте ночі" — Васильченка на 3 дії, ціна 1200 мп.
5. „Як ковбаса та чарка — то минеться й сварка" — Старицького на 1 дію, ціна 1000 мп. — Ціни без пересилки.

Замовляти на адресу:
В. Завадський Львів, Ринок 43/I.
923 Можна за післяплатою. 2—3

На сезон осінний і зимовий!
СКЛАДИ І. КРАЄВОЇ ФАБРИКИ КАПЕЛЮХІВ
Рудольфа Найвельта
Львів Площа Марійська ч. 8.
вул. Казимирівська ч. 25.
вул. Городецька ч. 72.
Даром одержить кождий купуючий капелюшок для ляльки.
Стрий: вул. 3. мая 8., Бережани: Ринок.
мають дуже богатий вибір наймоднійших і найелеґантнійших жіночих, мужеських і дитячих капелюхів.
Першорядний товар! XX 4—21 Ціни найнищі!

ЗИМОВІ
НАГОРТКИ
в маґазинах мужеської і діточої конфекції
КЕРНЕР
ЛЬВІВ, Трибунальська ч. 6.

7.700 мп. за 100 кг.
гарних вибираних бараболь враз з доставою до дому. — Замовляти в склепі „Союза Українських Інвалідів", вул. Валова 31.
XXI 1—3

КІНОТЕАТРИ
КОПЕРНИК і МАРУСЕНЬКА
висвітлюють від вторка 17. жовтня 1922. надзвичайну односерієву сальоново-сензаційну драму, в блискучого життя американської плютократії на 7 великих дій п. з.:
ЧОРНА МОЛЛІ (Onttside the Loo
Головну ролю креує славна американська красота, артистка головної ролі в американській драмі „Жебрачка зі Стамбулу" PRISCILLA DEAN.

За редакцію відповідає Володимир Целевич. З друкарні Спілки „Діло" Львів. Ринок ч. 10